

Официален вестник

на Европейския съюз

С 98

Издание
на български език

Информация и известия

Година 55
31 март 2012 г.

Известие №	Съдържание	Страница
------------	------------	----------

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2012/C 98/01	Последна публикация на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз ОВ С 89, 24.3.2012 г.	1
--------------	--	---

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2012/C 98/02	Съединени дела C-191/09 P и C-200/09 P: Решение на Съда (трети състав) от 16 февруари 2012 г. — Съвет на Европейския съюз (C-191/09 P), Европейска комисия (C-200/09 P)/Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), по-рано Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube“ ZAT, Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), по-рано Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT (Обжалване — Антидъмпингови мита — Регламент (ЕО) № 954/2006 — Внос на някои видове безшевни тръби от желязо или стомана с произход от Хърватия, от Румъния, от Русия и от Украйна — Регламент (ЕО) № 384/96 — Член 2, параграф 10, буква и), член 3, параграфи 2, 3 и 5—7, член 18, параграф 3 и член 19, параграф 3 — Определяне на нормалната стойност и установяване на вредата — Понятие за единен стопански субект — Право на защита — Липса на мотиви)	2
--------------	---	---

BG

Цена:
3 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

2012/C 98/03	Дело C-204/09: Решение на Съда (голям състав) от 14 февруари 2012 г. (преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht — Германия) — Flachglas Torgau GmbH/Bundesrepublik Deutschland (Преюдициално запитване — Орхуска конвенция — Директива 2003/4/ЕО — Достъп до информация за околната среда — Органи или институции, действащи в законодателно качество — Поверителност на дейностите на публичните власти — Условие тази поверителност да е предвидена по закон)	2
2012/C 98/04	Дело C-17/10: Решение на Съда (голям състав) от 14 февруари 2012 г. (преюдициално запитване от Krajský soud v Brně — Чешка република) — Toshiba Corporation и др./Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (Конкуренция — Картел на територията на държава членка, започнал преди присъединяването на тази държава към Европейския съюз — Международен картел, чиято дейност оказва влияние на територията на Съюза и на Европейското икономическо пространство — Член 81 ЕО и член 53 от Споразумението за ЕИП — Преследване и санкциониране на нарушението за периода преди и след датата на присъединяване — Глоби — Разпределение на правомощията на Комисията и тези на националните органи по конкуренция — Налагане на глоби от Комисията и от националния орган по конкуренция — Принцип ne bis in idem — Регламент (ЕО) № 1/2003 — Член 3, параграф 1 и член 11, параграф 6 — Последствия от присъединяването на нова държава членка към Съюза)	3
2012/C 98/05	Съединени дела C-72/10 и C-77/10: Решение на Съда (четвърти състав) от 16 февруари 2012 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Италия) — наказателни производства срещу Marcello Costa (C-72/10), Ugo Cifone (C-77/10) (Свобода на установяване — Свободно предоставяне на услуги — Хазартни игри — Събиране на залози за спортни събития — Изискване за концесия — Последници, които трябва да се изведат от нарушение на правото на Съюза на предоставяне на концесии — Предоставяне на 16 300 допълнителни концесии — Принцип на равно третиране и задължение за прозрачност — Принцип на правната сигурност — Защита на притежателите на по-ранни концесии — Национална правна уредба — Задължително минимално разстояние между пунктовете за събиране на залози — Допустимост — Трансгранични дейности, сходни на тези, за които е предоставена концесията — Забрана от националната правна уредба — Допустимост)	4
2012/C 98/06	Дело C-182/10: Решение на Съда (четвърти състав) от 16 февруари 2012 г. (преюдициално запитване от Cour constitutionnelle (по-рано Cour d'arbitrage) — Белгия) Marie-Noëlle Solvay и др./Région wallonne (Оценка на въздействието на проекти върху околната среда — Понятие за законодателен акт — Стойност и обхват на уточненията, направени с Ръководството за прилагане на Орхуската конвенция — Разрешаване на проект без да е направена подходяща оценка на въздействието му върху околната среда — Достъп до правосъдие по въпроси на околната среда — Обхват на правото на обжалване — Директива за местообитанията — План или проект, който има отрицателно влияние върху съответната територия — Императивно съображение от значим обществен интерес)	5
2012/C 98/07	Дело C-360/10: Решение на Съда (трети състав) от 16 февруари 2012 г. (преюдициално запитване от Rechtbank van eerste aanleg te Brussel — Белгия) — Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (Sabam)/Netlog NV (Информационно общество — Авторско право — Интернет — Доставчик на услуги за съхраняване на информация — Обработка на информацията, съхранявана върху платформа на социална мрежа онлайн — Въвеждане на система за филтриране на информацията, за да се възпрепятства предоставянето на достъп до файлове, който нарушава авторските права — Липса на общо задължение да се контролира съхранената информация)	6
2012/C 98/08	Дело C-372/10: Решение на Съда (четвърти състав) от 16 февруари 2012 г. (преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny — Полша) — Pak-Holdco Sp zoo/Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu (Данъчни въпроси — Косвени данъци върху набирането на капитал — Данък върху вноските в капитала, с който се облагат капиталовите дружества — Задължение на държавата членка да вземе предвид директиви, които вече не са в сила към датата на присъединяването ѝ — Изключване от облагаемата основа на сумата на активите, принадлежащи на капиталовото дружество, които са заделени за увеличаване на капитала и които вече са били обложени с данък върху вноските в капитала)	7

2012/C 98/09	Дело C-488/10: Решение на Съда (първи състав) от 16 февруари 2012 г. (преюдициално запитване от Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Alicante — Испания) — Celaya Emparanza y Galdos Internacional SA/Proyectos Integrales de Balizamientos SL (Регламент (ЕО) № 6/2002 — Член 19, параграф 1 — Промислен дизайн на Общността — Нарушение или заплаха от нарушение на правото върху промислен дизайн — Понятие „трети лица“) 8	8
2012/C 98/10	Дело C-594/10: Решение на Съда (трети състав) от 16 февруари 2012 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — T.G. van Laarhoven/Staatssecretaris van Financiën (Шеста директива ДДС — Право на приспадане на данъка, платен за получена доставка — Ограничаване — Използване на движима вещ, която е част от стопанските активи на предприятието, за лични нужди на данъчнозадълженото лице — Данъчно третиране на използването за лични нужди на вещ, която е част от имуществото на предприятието) 8	8
2012/C 98/11	Дело C-25/11: Решение на Съда (осми състав) от 16 февруари 2012 г. (преюдициално запитване от Supremo Tribunal Administrativo — Португалия) — Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA/Fazenda Pública (Данъчни въпроси — Шеста директива ДДС — Приспадане на данъка, платен за получена доставка — Член 17, параграфи 2 и 5 и член 19 — „Субсидии“, използвани за покупка на стоки и услуги — Ограничаване на правото на приспадане) 9	9
2012/C 98/12	Дело C-118/11: Решение на Съда (втори състав) от 16 февруари 2012 г. (преюдициално запитване от Административен съд — Варна, България) — „ЕОН Асет Мениджмънт“ ООД/Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“, гр. Варна, при Централно управление на Националната агенция за приходите (ДДС — Директива 2006/112/ЕО — Членове 168 и 176 — Право на приспадане — Условие стоките и услугите да се използват за целите на облагаеми сделки — Възникване на правото на приспадане — Договор за наем на автомобил — Договор за лизинг — Автомобил, използван от работодателя за безплатен превоз на служител от дома му до работното място) 9	9
2012/C 98/13	Дело C-134/11: Решение на Съда (пети състав) от 16 февруари 2012 г. (преюдициално запитване от Landgericht Hamburg — Германия) — Jürgen Blödel-Pawlik/HanseMerkur Reiseversicherung AG (Директива 90/314/ЕИО — Пакетни туристически пътувания, ваканции и обиколки — Член 7 — Защита срещу риска от неплатежоспособност или несъстоятелност на организатора на такива пътувания, ваканции и обиколки — Приложно поле — Неплатежоспособност на организатора поради използването не по предназначение на събраните от потребителите пари) 10	10
2012/C 98/14	Дело C-636/11: Преюдициално запитване, отправено от Landgerichts München I (Deutschland) на 9 декември 2011 г. — Karl Berger/Freistaat Bayern 10	10
2012/C 98/15	Дело C-2/12: Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия) на 3 януари 2012 г. — Trianon Productie BV/Revillon Chocolatier SAS 10	10
2012/C 98/16	Дело C-5/12: Преюдициално запитване, отправено от Juzgado de lo Social de Lleida (Испания) на 3 януари 2012 г. — Marc Betriu Montull/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) 11	11
2012/C 98/17	Дело C-11/12: Преюдициално запитване, отправено от College van Beroep voor het bedrijfsleven (Нидерландия) на 4 януари 2012 г. — Maatschap L.A. и др./Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie 12	12
2012/C 98/18	Дело C-17/12: Преюдициално запитване, отправено от Supremo Tribunal Administrativo (Португалия) на 16 януари 2012 г. — TVI Televisão Independente, S.A./Fazenda Pública 12	12
2012/C 98/19	Дело C-18/12: Преюдициално запитване, отправено от Nejvyšší správní soud (Чешка република) на 16 януари 2012 г. — Město Vamberk/Finanční ředitelství v Hradci Králové 12	12

2012/С 98/20	Дело С-20/12: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal administratif (Люксембург) на 16 януари 2012 г. — Elodie Giersch, Benjamin Marco Stemper, Julien Taminiaux, Xavier Renaud Hodin, Joëlle Hodin/Велико херцогство Люксембург	13
2012/С 98/21	Дело С-21/12 Р: Жалба, подадена на 16 януари 2012 г. от Abbott Laboratories срещу решението на Общия съд (шести състав), постановено на 15 ноември 2011 г. по дело Т-363/10 — Abbott Laboratories/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)	13
2012/С 98/22	Дело С-22/12: Преюдициално запитване, отправено от Krajský súd v Prešove (Словакия) на 17 януари 2012 г. — Katarína Hassová/Rastislav Petřík, Blanka Holingová	14
2012/С 98/23	Дело С-24/12: Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия) на 18 януари 2012 г. — X BV/Staatssecretaris van Financiën	15
2012/С 98/24	Дело С-26/12: Преюдициално запитване, отправено от Gerechtshof te Leeuwarden (Нидерландия) на 18 януари 2012 г. — fiscale eenheid PPG Holdings BV cs/Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen	16
2012/С 98/25	Дело С-27/12: Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия) на 19 януари 2012 г. — TBG Limited/Staatssecretaris van Financiën	16
2012/С 98/26	Дело С-29/12: Иск, предявен на 20 януари 2012 г. — Европейска комисия/Федерална република Германия	16
2012/С 98/27	Дело С-30/12: Преюдициално запитване, отправено от Okresný súd Prešov (Словакия) на 23 януари 2012 г. — Valeria Marcinová/Pohotovosť, s.r.o.	17
2012/С 98/28	Дело С-32/12: Преюдициално запитване, отправено от Juzgado de Primera Instancia de Badajoz (Испания) на 23 януари 2012 г. — Soledad Duarte Hueros/Autociba S.A., Automóviles Citroen España S.A.	17
2012/С 98/29	Дело С-42/12 Р: Жалба, подадена на 27 януари 2012 г. от Václav Hrbek срещу решението на Общия съд (шести състав), постановено на 15 ноември 2011 г. по дело Т-434/10 — Václav Hrbek/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)	17
2012/С 98/30	Дело С-43/12: Жалба, подадена на 30 януари 2012 г. — Европейска комисия/Европейски парламент и Съвет на Европейския съюз	18
2012/С 98/31	Дело С-47/12: Преюдициално запитване, отправено от Finanzgericht Köln (Германия) на 31 януари 2012 г. — Kronos International Inc./Finanzamt Leverkusen	19
2012/С 98/32	Дело С-51/12: Преюдициално запитване, отправено от Giudice di Pace di Revere (Италия) на 2 февруари 2012 г. — Наказателно производство срещу Xiamie Zhu и др.	19
2012/С 98/33	Дело С-52/12: Преюдициално запитване, отправено от Giudice di Pace di Revere (Италия) на 2 февруари 2012 г. — Наказателно производство срещу Ion Beregovoi	20
2012/С 98/34	Дело С-53/12: Преюдициално запитване, отправено от Giudice di Pace di Revere (Италия) на 2 февруари 2012 г. — Наказателно производство срещу Hai Feng Sun	20
2012/С 98/35	Дело С-54/12: Преюдициално запитване, отправено от Giudice di Pace di Revere (Италия) на 2 февруари 2012 г. — Наказателно производство срещу Liung Hong Yang	21

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

(2012/С 98/01)

Последна публикация на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз

ОВ С 89, 24.3.2012 г.

Предишни публикации

ОВ С 80, 17.3.2012 г.

ОВ С 73, 10.3.2012 г.

ОВ С 65, 3.3.2012 г.

ОВ С 58, 25.2.2012 г.

ОВ С 49, 18.2.2012 г.

ОВ С 39, 11.2.2012 г.

Може да намерите тези текстове на:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (трети състав) от 16 февруари 2012 г. — Съвет на Европейския съюз (C-191/09 P), Европейска комисия (C-200/09 P)/Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), по-рано Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube“ ZAT, Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), по-рано Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT

(Съединени дела C-191/09 P и C-200/09 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Антидъмпингови мита — Регламент (ЕО) № 954/2006 — Внос на някои видове безшевни тръби от желязо или стомана с произход от Хърватия, от Румъния, от Русия и от Украйна — Регламент (ЕО) № 384/96 — Член 2, параграф 10, буква и), член 3, параграфи 2, 3 и 5—7, член 18, параграф 3 и член 19, параграф 3 — Определяне на нормалната стойност и установяване на вредата — Понятие за единен стопански субект — Право на защита — Липса на мотиви)

(2012/C 98/02)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Съвет на Европейския съюз (представители: J.-P. Nix и B. Driessen, G. Berrisch, Rechtsanwalt), Европейска комисия (представители: H. van Vliet et C. Clyne)

Други страни в производството: Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), по-рано Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube“ ZAT, Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), по-рано Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT, Европейска комисия (представители: P. Vander Schueren, адвокат, N. Mizulin, solicitor)

Предмет

Жалба срещу Решение на Първоинстанционния съд (втори състав) от 10 март 2009 г. по дело T-249/06, Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) и Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) срещу Съвета на Европейския съюз, с което се отменя член 1 от Регламент (ЕО) № 954/2006 на Съвета от 27 юни 2006 година относно налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на някои видове безшевни тръби от желязо или стомана, с произход от Хърватска, Румъния, Русия и Украйна, за отмяна на Регламент

(ЕО) № 2320/97 и Регламент (ЕО) № 348/2000 (ОВ L 175, стр. 4; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 46, стр. 138)

Диспозитив

1. Отхвърля основната жалба на Съвета на Европейския съюз в настоящото производство.
2. Отхвърля основната жалба на Европейската комисия в настоящото производство.
3. Отхвърля на срещната жалба на Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) и на Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) в настоящото производство.
4. Всяка страна понася направените от нея съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 193, 15.8.2009 г.

Решение на Съда (голям състав) от 14 февруари 2012 г. (преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht — Германия) — Flachglas Torgau GmbH/Bundesrepublik Deutschland

(Дело C-204/09) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Орхуска конвенция — Директива 2003/4/ЕО — Достъп до информация за околната среда — Органи или институции, действащи в законодателно качество — Поверителност на дейностите на публичните власти — Условие тази поверителност да е предвидена по закон)

(2012/C 98/03)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesverwaltungsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: Flachglas Torgau GmbH**Отговорник:** Bundesrepublik Deutschland

Предмет

Преюдициално запитване — Bundesverwaltungsgericht — Тълкуване на член 2, параграф 2, второ изречение и на член 4, параграф 2, първо изречение, буква а) от Директива 2003/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 година относно обществения достъп до информация за околната среда и за отмяна на Директива 90/313/ЕИО на Съвета (ОВ L 41, стр. 26; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 9, стр. 200) — Национална правна уредба, с която върховните федерални власти са освободени от задължението да предоставят информация, когато действат в рамките на законодателния процес, и в която по общ начин е предвидено, че искането за информация трябва да бъде отхвърлено, ако разкриването на информация засяга поверителността на дейностите на тези власти — Граници на правомощието на държавите членки да изключат от предвиденото в Директива 2003/4/ЕО понятие „публична власт“ органите, когато действат в законодателно качество — Условия за прилагане на изключението, свързано с поверителността на дейностите

Диспозитив

1. Член 2, точка 2, втора алинея, първо изречение от Директива 2003/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 година относно обществения достъп до информация за околната среда и за отмяна на Директива 90/313/ЕИО на Съвета трябва да се тълкува в смисъл, че възможността, предоставена от тази разпоредба на държавите членки, да не считат за публични власти „органи или институции, когато са в качеството си на [...] законодателни органи“, може да се прилага по отношение на министерствата, доколкото те участват в законодателната процедура, по-конкретно чрез внасяне на законопроекта или становища, както и че тази възможност не е поставена в зависимост от спазването на условията по член 2, точка 2, втора алинея, второ изречение от тази директива.
2. Член 2, точка 2, втора алинея, първо изречение от Директива 2003/4 трябва да се тълкува в смисъл, че предоставената от тази разпоредба възможност държавите членки да не разглеждат като публични власти органите и институциите, когато са в законодателно качество, отпада с прекратяването на съответната законодателна процедура.
3. Член 4, параграф 2, първа алинея, буква а) от Директива 2003/4 трябва да се тълкува в смисъл, че предвиденото в него условие, съгласно което поверителността на дейностите на публичните власти трябва да е предвидена по закон, може да се счита, след проверка в този смисъл от националния съд, за изпълнено при наличие в националното право на съответната държава членка на правило, което предвижда по общ начин, че поверителността на дейностите на публичните власти представлява основание, по силата на което се отказва достъпът до информация за околната среда, съхранявана от тях, при положение че националното право определя ясно понятието „дейност“.

(¹) ОВ С 193, 15.8.2009 г.

Решение на Съда (голям състав) от 14 февруари 2012 г. (преюдициално запитване от Krajský soud v Brně — Чешка република) — Toshiba Corporation и др./Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

(Дело C-17/10) (¹)

(Конкуренция — Картел на територията на държава членка, започнал преди присъединяването на тази държава към Европейския съюз — Международен картел, чиято дейност оказва влияние на територията на Съюза и на Европейското икономическо пространство — Член 81 ЕО и член 53 от Споразумението за ЕИП — Преследване и санкциониране на нарушението за периода преди и след датата на присъединяване — Глоби — Разпределение на правомощията на Комисията и тези на националните органи по конкуренция — Налагане на глоби от Комисията и от националния орган по конкуренция — Принцип *ne bis in idem* — Регламент (ЕО) № 1/2003 — Член 3, параграф 1 и член 11, параграф 6 — Последствия от присъединяването на нова държава членка към Съюза)

(2012/C 98/04)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Krajský soud v Brně

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Toshiba Corporation, T&D Holding, по-рано Areva T&D Holding SA, Alstom Grid SAS, по-рано Areva T&D SAS, Alstom Grid AG, по-рано Areva T&D AG, Mitsubishi Electric Corp., Alstom, Fuji Electric Holdings Co. Ltd, Fuji Electric Systems Co. Ltd, Siemens Transmission & Distribution SA, Siemens AG Österreich, VA Tech Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG, Siemens AG, Hitachi Ltd, Hitachi Europe Ltd, Japan AE Power Systems Corp., Nuova Magrini Galileo SpA

Ответник: Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

Предмет

Преюдициално запитване — Krajský soud v Brně — Тълкуване на член 81 ЕО, на член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз (ОВ С 303, 2007 г., стр. 1), на Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167) и по-конкретно на член 3, параграф 1 и член 11, параграф 6 от него, както и на точка 51 от Известието на Комисията относно сътрудничеството в рамките на мрежата от органите по конкуренция (ОВ С 101, 2004 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 111) — Картел на територията на държава членка, създаден преди присъединяването на тази държава към Европейския съюз и прекратен след това събитие — Налагане на глоби от Комисията и от националния орган по конкуренция — Компетентност на националния орган по конкуренция да налага санкция при същите факти за периода, предхождащ присъединяването — Принцип *non bis in idem*

Диспозитив

1. Разпоредбите на член 81 ЕО и на член 3, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора, трябва да се тълкуват в смисъл, че в рамките на производство, образувано след 1 май 2004 г., те не са приложими към картел, който е породил последици на територията на държава членка, присъединила се към Съюза на 1 май 2004 г., през периоди преди тази дата.
2. По силата на член 11, параграф 6 от Регламент № 1/2003 във връзка с член 3, параграф 1 от същия регламент образуването от Европейската комисия на производство по глава III от Регламент № 1/2003 срещу картел не освобождава националния орган по конкуренция на съответната държава членка от правомощията му да санкционира, прилагайки националното право на конкуренция, антиконкурентните последици, породени от този картел на територията на посочената държава членка, за времето преди нейното присъединяване към Европейския съюз.

Принципът *ne bis in idem* допуска националният орган по конкуренция на съответната държава членка да наложи глоби на предприятия, участващи в картел, за да санкционира последиците от действията на картела на територията на тази държава членка преди нейното присъединяване към Съюза, при положение че наложените глоби на същите участници в картела с решение на Комисията, прието преди решението на посочения национален орган по конкуренция, не са имали за предмет именно тези последици.

(¹) ОВ С 100, 17.4.2010 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 16 февруари 2012 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Италия) — наказателни производства срещу Marcello Costa (C-72/10), Ugo Cifone (C-77/10)

(Съединени дела C-72/10 и C-77/10) (¹)

(Свобода на установяване — Свободно предоставяне на услуги — Хазартни игри — Събиране на залози за спортни събития — Изискване за концесия — Последици, които трябва да се изведат от нарушение на правото на Съюза на предоставяне на концесии — Предоставяне на 16 300 допълнителни концесии — Принцип на равно третиране и задължение за прозрачност — Принцип на правната сигурност — Защита на притежателите на по-ранни концесии — Национална правна уредба — Задължително минимално разстояние между пунктовете за събиране на залози — Допустимост — Трансгранични дейности, сходни на тези, за които е предоставена концесията — Забрана от националната правна уредба — Допустимост)

(2012/C 98/05)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в наказателните производства по главните дела

Marcello Costa (C-72/10), Ugo Cifone (C-77/10)

Предмет

Преюдициално запитване — Corte suprema di cassazione — Свободно движение на хора — Свобода на установяване — Свободно предоставяне на услуги — Дейност по събиране на залагания — Национално законодателство, което обуславя тази дейност от получаването на разрешение и на лицензия за обществена сигурност — Защита, предоставена на правните субекти, които са получили разрешения и лицензии в рамките на процедури, при които други оператори от същия сектор са били изключени незаконосъобразно — Съвместимост с членове 43 ЕО и 49 ЕО

Диспозитив

1. Членове 43 ЕО и 49 ЕО, както и принципите на равно третиране и на ефективност трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат положение, при което държава членка, която в нарушение на правото на Съюза е изключила категория оператори от предоставянето на концесии за упражняването на икономическа дейност и която се опитва да отстрани това нарушение, като провежда наддавателна процедура за значителен брой нови концесии, защитава търговските позиции, придобити от съществуващите оператори, предвиждайки по-специално минимално разстояние между обектите на новите концесии и тези на съществуващите оператори.
2. Членове 43 ЕО и 49 ЕО трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат санкции за упражняването на организирана дейност по събирането на залози без концесия или полицейско разрешение да се приложат спрямо лица, свързани с оператор, който е бил изключен от публичен търг в нарушение на правото на Съюза, дори след провеждането на новия публичен търг, предназначен да отстрани това нарушение на правото на Съюза, доколкото този публичен търг и последвалото предоставяне на нови концесии не са преустановили действително незаконосъобразното изключване на посочения оператор от по-ранния публичен търг.
3. От членове 43 ЕО и 49 ЕО, от принципа на равно третиране, от задължението за прозрачност и от принципа на правната сигурност следва, че условията и редът за провеждане на публичен търг като разглеждания в главните производства, и по-специално разпоредбите за прекратяване на концесии, предоставени вследствие на подобен публичен търг като предвидените в член 23, параграф 2, буква а) и параграф 3 от проектодоговора между независимата администрация на държавните монополи и спечелилия концесията за хазартни игри, свързани със събития, различни от конните надбягвания, трябва да са определени ясно, точно и еднозначно, като задача на запитващата юрисдикция е да извърши проверка в това отношение.

(¹) ОВ С 100, 17.4.2010 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 16 февруари 2012 г. (преюдициално запитване от Cour constitutionnelle (по-рано Cour d'arbitrage) — Белгия) Marie-Noëlle Solvay и др./Région wallonne

(Дело C-182/10) ⁽¹⁾

(Оценка на въздействието на проекти върху околната среда — Понятие за законодателен акт — Стойност и обхват на уточненията, направени с Ръководството за прилагане на Орхуската конвенция — Разрешаване на проект без да е направена подходяща оценка на въздействието му върху околната среда — Достъп до правосъдие по въпроси на околната среда — Обхват на правото на обжалване — Директива за местообитанията — План или проект, който има отрицателно влияние върху съответната територия — Императивно съображение от значителен обществен интерес)

(2012/C 98/06)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour constitutionnelle (по-рано Cour d'arbitrage)

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Marie-Noëlle Solvay, Le Poumon vert de la Hulpe ASBL, Jean-Marie Solvay de la Hulpe, Alix Walsh, Association des Riverains et Habitants des Communes Proches de l'Aéroport B.S.C.A. (Brussels south Charleroi Airport) ASBL — A.R.A.Ch, Grégoire Stassin, André Gilliard, Paul Fastrez, Henriette Fastrez, Gouvernement flamand, Inter-Environnement Wallonie ASBL, Nicole Laloux, François Gevers, Annabelle Denoël-Gevers, Marc Traversin, Joseph Melard, Chantal Michiels, Thierry Regout, René Canfin, Georges Lahaye, Jeanine Postelmans, Christophe Dehousse, Christine Lahaye, Jean-Marc Lesoinne, Jacques Teheux, Anne-Marie Larock, Bernadette Mestdag, Jean-François Seraffin, Françoise Mahoux, Ferdinand Wallraf, Mariel Jeanne, Agnès Fortemps, Georges Seraffin, Jeannine Melen, Groupement Cerexhe-Heuseux/Beaufays ASBL, Action et Défense de l'Environnement de la vallée de la Senne et de ses affluents ASBL, Réserves naturelles RNOB ASBL, Stéphane Banneux, Zénon Darquenne, Philippe Daras, Bernard Croiselet, Bernard Page, Intercommunale du Brabant Wallon SCRL, Les amis de la Forêt de Soignes ASBL, Jacques Solvay de la Hulpe, La Hulpe, Notre village ASBL, André Philips, Charleroi South Air Pur ASBL, Pierre Grymonprez, Sartau SA, Philippe Grisard de la Rochette, Antoine Boxus, Pierre Deneye, Jean-Pierre Olivier, Paul Thiry, Willy Roua, Guido Durllet, Agrebois SA, Yves de la Court

Ответник: Région wallonne

в присъствието на: Infrabel SA, Codic Belgique SA, Federal Express European Services Inc. (FEDEX), Société wallonne des aéroports (SOWEAR), Société régionale wallonne du transport (SRWT), Société Intercommunale du Brabant wallon (IBW),

Предмет

Преюдициално запитване — Cour constitutionnelle (по-рано Cour d'arbitrage) — Тълкуване на членове 2 (точка 2), 3 (параграф 9), 6 (параграф 9) и 9 (параграфи 2, 3 и 4) от Орхуската конвенция за достъп до информация, участие на обществеността в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по екологични въпроси, сключена на 25 юни 1998 г. и одобрена от името на Европейската общност с Решение

2005/370/ЕО на Съвета от 17 февруари 2005 година (ОВ L 124, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 201) — Тълкуване на членове 1 (параграф 5), 9 (параграф 1) и 10а от Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда (ОВ L 175, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 174) — Тълкуване член 6, параграфи 3 и 4 от Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна (ОВ L 206, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 109) — Понятие за държавен орган — Стойност и обхват на уточненията, направени с Ръководството за прилагане на Орхуската конвенция — Изключване от приложното поле на Конвенцията на законодателните актове, като разрешенията за градоустройство проектиране или екологичните разрешенията, предоставени въз основа на декрет от регионален законодател — Съвместимост с Конвенцията и с общностното право на процедура, в резултат от която се издават разрешения, които могат да бъдат оспорвани само пред Cour constitutionnelle и пред общите съдилища — Разрешаване на проект без да е направена подходяща оценка на въздействието му върху околната среда

Диспозитив

1. Макар за тълкуването на член 2, параграф 2 и член 9, параграф 4 от Конвенцията за достъп до информация, участие на обществеността в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по екологични въпроси, сключена на 25 юни 1998 г. и одобрена от името на Европейската общност с Решение 2005/370/ЕО на Съвета от 17 февруари 2005 година, да може да се вземе предвид Ръководството за прилагането на тази конвенция, то няма нито задължителна сила, нито нормативния характер, присъщ на разпоредбите на посочената конвенция.
2. Член 2, параграф 2 от Конвенцията за достъп до информация, участие на обществеността в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по екологични въпроси и член 1, параграф 5 от Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда, изменена с Директива 2003/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 година, трябва да се тълкуват в смисъл, че от съответното приложно поле на тези текстове се изключват единствено проектите, подробностите по които са приети чрез отделен законодателен акт, така че целите на посочените текстове да са били постигнати в рамките на законодателната процедура. Националният съд трябва да провери дали тези две условия са били изпълнени, отчитайки както съдържанието на приетия законодателен акт, така и законодателната процедура, довела до приеждането му, в нейната цялост, и по-специално подготвителните актове и парламентарните обсъждания. В тази връзка законодателен акт, с който само и единствено се „ратифицира“ заварен административен акт, като същият законодателен акт се ограничава да посочи наличието на императивни съображения от обществен интерес, без преди това да е открита законодателна процедура по същество, позволяваща да се изпълнят тези условия, не може да се счита за отделен законодателен акт по смисъла на посочената разпоредба и следователно не е достатъчен за изключването на проект от съответното приложно поле на тази конвенция и тази директива, съответно изменена.

3. Член 3, параграф 9 и член 9, параграфи 2—4 от Конвенцията за достъп до информация, участие на обществеността в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по екологични въпроси и член 10а от Директива 85/337, изменена с Директива 2003/35, трябва да се тълкуват в смисъл, че:

— когато проект, който попада в приложното поле на тези разпоредби, е приет със законодателен акт, въпросът дали този законодателен акт отговаря на условията по член 1, параграф 5 от тази директива, съответно изменена, съгласно националните процесуални норми трябва да може да бъде отнесен до съд или до независим и безпристрастен орган, установен със закон, и

— ако срещу такъв акт не е предвидено никакво производство за обжалване с припомнените по-горе естество и обхват, всяка национална юрисдикция, която е сезирана в рамките на своята компетентност, следва да упражни описания в предходното тире контрол и въз основа на него да изведе съответните последици, като евентуално остави този законодателен акт без приложение.

4. Член 6, параграф 9 от Конвенцията за достъп до информация, участие на обществеността в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по екологични въпроси и член 9, параграф 1 от Директива 85/337, изменена с Директива 2003/35, трябва да се тълкуват в смисъл, че не изискват самото решение да съдържа съображенията, поради които компетентният орган е решил, че приемането му е необходимо. При поискване от заинтересовано лице обаче компетентният орган е длъжен да му представи мотивите за приемането на решението или релевантните сведения и документи, в отговор на направеното искане.
5. Член 6, параграф 3 от Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национален орган, дори законодателен, да разреши план или проект, без да е установил, че същият няма да има отрицателно влияние върху съответната територия.
6. Член 6, параграф 4 от Директива 92/43 трябва да се тълкува в смисъл, че изграждането на инфраструктура, предназначена за настаняване на административен център, по принцип не може да се счита за императивно съображение от значим обществен интерес, включително и такова от социален или икономически характер, по смисъла на тази разпоредба, което да може да обоснове осъществяването на план или проект, който има отрицателно влияние върху съответната територия.

(¹) ОВ С 179, 3.7.2010 г.

Решение на Съда (трети състав) от 16 февруари 2012 г. (преюдициално запитване от Rechtbank van eerste aanleg te Brussel — Белгия) — Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (Sabam)/Netlog NV

(Дело C-360/10) (¹)

(Информационно общество — Авторско право — Интернет — Доставчик на услуги за съхраняване на информация — Обработка на информацията, съхранявана върху платформа на социална мрежа онлайн — Въвеждане на система за филтриране на информацията, за да се възпрепятства предоставянето на достъп до файлове, който нарушава авторските права — Липса на общо задължение да се контролира съхранената информация)

(2012/С 98/07)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Страни в главното производство

Ищец: Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (Sabam)

Ответник: Netlog NV

Предмет

Преюдициално запитване — Rechtbank van eerste aanleg te Brussel — Тълкуване на: Директива 2001/29/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230), Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно упражняването на права върху интелектуалната собственост (ОВ L 157, стр. 45; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 2, стр. 56), Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 10), Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 година за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (Директива за електронната търговия) (ОВ L 178, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 29, стр. 257), Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 година относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) (ОВ L 201, стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 36, стр. 63) — Общият и превантивен въвеждане на система за филтриране на електронни съобщения от доставчик на услуги за съхраняване на информация с цел да се идентифицират потребителите, за които се предполага, че използват файлове, нарушаващи авторски или сродни права — Служебно прилагане от националния съд на принципа на пропорционалността — Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи — Неприкосновеност на личния живот — Право на свободно изразяване

Диспозитив

Директиви:

- 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 година за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар („Директива за електронната търговия“),
- 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество,
- 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно упражняването на права върху интелектуалната собственост,

разгледани заедно и във връзка с изискванията, произтичащи от защитата на приложимите основни права, трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат разпореждане, постановено от национален съд срещу доставчик на услуги за съхраняване на информация, да въведе система за филтриране:

- на информацията, съхранявана на сървърите му от ползвателите на неговите услуги,
- която да прилага без разграничение към всички тези ползватели,
- превантивно,
- изцяло на свои разходи и
- без ограничение във времето,

с която да може да се идентифицират електронните файлове, съдържащи музикални, кинематографски или аудио-визуални произведения, за които ищецът твърди, че притежава права върху интелектуална собственост, за да се блокира предоставянето в полза на потребителите на достъп до посочените произведения, който нарушава авторските права.

(¹) ОВ С 288, 23.10.2010 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 16 февруари 2012 г. (преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny — Полша) — Pak-Holdco Sp zoo/Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu

(Дело C-372/10) (¹)

(Данъчни въпроси — Косвени данъци върху набирането на капитал — Данък върху вноските в капитала, с който се облагат капиталовите дружества — Задължение на държавата членка да вземе предвид директиви, които вече не са в сила към датата на присъединяването ѝ — Изключване от облагаемата основа на сумата на активите, принадлежащи на капиталовото дружество, които са заделени за увеличаване на капитала и които вече са били обложени с данък върху вноските в капитала)

(2012/C 98/08)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Naczelny Sąd Administracyjny

Страни в главното производство

Жалбоподател: Pak-Holdco Sp zoo

Ответник: Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu

Предмет

Преюдициално запитване — Naczelny Sąd Administracyjny — Тълкуване на член 5, параграф 3, първо тире и на член 7, параграф 1 от Директива 69/335/ЕИО на Съвета от 17 юли 1969 година относно косвените данъци върху набирането на капитал (ОВ L 249, стр. 25; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 9), както и на Директива 73/79/ЕИО на Съвета от 9 април 1973 година (ОВ L 103, стр. 13) и Директива 73/80/ЕИО на Съвета от 9 април 1973 година (ОВ L 103 от 18.4.1973 г., стр. 15) за изменение на Директива 69/335/ЕИО — Данък върху вноските в капитала, с който се облагат капиталовите дружества — Задължение на държава членка да вземе предвид директиви, които към датата на присъединяването на тази държава вече не са в сила

Диспозитив

1. За държава, която като Република Полша се е присъединила към Съюза на 1 май 2004 г., при липсата на дерогационни разпоредби в акта за присъединяване на тази държава към Съюза или в друг акт на Съюза член 7, параграф 1 от Директива 69/335/ЕИО на Съвета от 17 юли 1969 година относно косвените данъци върху набирането на капитал, изменена с Директива 85/303/ЕИО на Съвета от 10 юни 1985 година, следва да се тълкува в смисъл, че предвиденото в него задължително освобождаване се отнася само до транзакциите от приложното поле на тази изменена директива, които към 1 юли 1984 г. са освободени във въпросната държава от данък върху вноските в капитала или които са облагани с този данък по намалена ставка, по-ниска или равна на 0,50 %.

2. Член 5, параграф 3, първо тире от Директива 69/335, който изключва от облагаемата основа „сумата на активите, принадлежащи на капиталовото дружество, които са [заделени за увеличаване] на капитала и които вече са обложени с данък върху вноската“, трябва да се тълкува в смисъл, че се прилага без значение дали става въпрос за активи на дружеството, чийто капитал е увеличен, или за активи от друго дружество, с които се увеличава този капитал.

(¹) ОВ С 288, 23.10.2010 г.

Решение на Съда (първи състав) от 16 февруари 2012 г. (преюдициално запитване от Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Alicante — Испания) — Celaya Emparanza y Galdos Internacional SA/Proyectos Integrales de Balizamientos SL

(Дело C-488/10) (¹)

(Регламент (ЕО) № 6/2002 — Член 19, параграф 1 — Промислен дизайн на Общността — Нарушение или заплаха от нарушение на правото върху промислен дизайн — Понятие „трети лица“)

(2012/C 98/09)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Alicante.

Страни в главното производство

Ищец: Celaya Emparanza y Galdos Internacional SA

Ответник: Proyectos Integrales de Balizamientos SL

Предмет

Преюдициално запитване — Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Alicante — Тълкуване на член 19, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от 12 декември 2001 година относно промишления дизайн на Общността (ОВ L 3, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 70) — Нарушение или заплаха от нарушение на правото върху промислен дизайн — Понятие „трети лица“

Диспозитив

1. Член 19, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от 12 декември 2001 година относно промишления дизайн на Общността трябва да се тълкува в смисъл, че в рамките на спор за нарушение на изключителното право, предоставяно от регистриран промислен дизайн на Общността, правото да се забрани използването от трети лица на промишления дизайн, се разпростира върху всяко трето лице, което използва промислен дизайн, който не създава у информирания потребител различно цялостно впечатление, включително третото лице — притежател на последващ регистриран промислен дизайн на Общността.
2. Отговорът на първия въпрос не зависи от намерението и поведението на третото лице

(¹) ОВ С 346, 18.12.2010 г.

Решение на Съда (трети състав) от 16 февруари 2012 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — T.G. van Laarhoven/Staatssecretaris van Financiën

(Дело C-594/10) (¹)

(Шеста директива ДДС — Право на приспадане на данъка, платен за получена доставка — Ограничаване — Използване на движима вещь, която е част от стопанските активи на предприятието, за лични нужди на данъчнозадълженото лице — Данъчно третиране на използването за лични нужди на вещь, която е част от имуществото на предприятието)

(2012/C 98/10)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: T.G. van Laarhoven

Ответник: Staatssecretaris van Financiën

Предмет

Преюдициално запитване — Hoge Raad der Nederlanden — Тълкуване на член 17, параграф 6 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) — Приспадане на данъка, платен за получена доставка — Изключване на правото на приспадане — Национална правна уредба, която ограничава приспадането на данъка за превозни средства, използвани от предприемач, както за целите на икономическата му дейност, така и за лични нужди

Диспозитив

Член 6, параграф 2, първа алинея, буква а) от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, изменена с Директива 95/7/ЕО на Съвета от 10 април 1995 година, във връзка с член 11, А, параграф 1, буква в) от същата директива трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална данъчна уредба, която най-напред позволява на данъчнозадълженото лице, чиито леки автомобили са използвани както за целите на икономическата дейност, така и за лични нужди, да приспадне незабавно и изцяло платения данък върху добавената стойност по получени доставки, но след това по отношение на използването на тези превозни средства за лични нужди предвижда годишно данъчно облагане, което във връзка с определянето на данъчната основа на дължимия за дадена данъчна година данък върху добавената стойност се основава на метод за изчисляване във фиксиран размер на разходите за посоченото използване, който не отчита съразмерно степента на реално използване.

(¹) ОВ С 80, 12.3.2011 г.

Решение на Съда (осми състав) от 16 февруари 2012 г. (преюдициално запитване от Supremo Tribunal Administrativo — Португалия) — Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA/Fazenda Pública

(Дело C-25/11) ⁽¹⁾

(Данъчни въпроси — Шеста директива ДДС — Приспадане на данъка, платен за получена доставка — Член 17, параграфи 2 и 5 и член 19 — „Субсидии“, използвани за покупка на стоки и услуги — Ограничаване на правото на приспадане)

(2012/C 98/11)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Supremo Tribunal Administrativo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA

Ответник: Fazenda Pública

Предмет

Преюдициално запитване — Supremo Tribunal Administrativo — Тълкуване на член 17, параграфи 2 и 5 и член 19 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр.1) — Приспадане на данъка, платен за получена доставка — Ограничения на правото на приспадане

Диспозитив

Член 17, параграфи 2 и 5 и член 19 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща системата на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат държавата членка, когато разрешава на стесените данъчнозадължени лица да извършват приспадането, предвидено в споменатите разпоредби, на базата на използването на всички или на част от стоките и услугите, да изчислява сумата за приспадане в секторите, в които тези данъчнозадължени лица осъществяват само облагаеми сделки, като включва необлагаеми „субсидии“ в знаменателя на дробта, чрез която се определя подлежащата на приспадане част.

⁽¹⁾ ОВ C 103, 2.4.2011 г.

Решение на Съда (втори състав) от 16 февруари 2012 г. (преюдициално запитване от Административен съд — Варна, България) — „ЕОН Асет Мениджмънт“ ООД/Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“, гр. Варна, при Централно управление на Националната агенция за приходите

(Дело C-118/11) ⁽¹⁾

(ДДС — Директива 2006/112/ЕО — Членове 168 и 176 — Право на приспадане — Условие стоките и услугите да се използват за целите на облагаеми сделки — Възникване на правото на приспадане — Договор за наем на автомобил — Договор за лизинг — Автомобил, използван от работодателя за безплатен превоз на служител от дома му до работното място)

(2012/C 98/12)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд — Варна

Страни в главното производство

Жалбоподател: „ЕОН Асет Мениджмънт“ ООД

Ответник: Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“, гр. Варна, при Централно управление на Националната агенция за приходите

Предмет

Преюдициално запитване — Административен съд — Варна — Тълкуване на членове 168, 173 и 176 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7) — Ограничения на правото на приспадане на ДДС — Национално законодателство, което предвижда като задължително условие за признаването на правото на приспадане на ДДС стоките и услугите да се използват за определена независима икономическа дейност, и което не предвижда механизъм за корекция в случаите, при които стоките и услугите не попадат първоначално в оборота, но в последващ придобиването им период те се използват за осъществяване на облагаеми доставки

Диспозитив

1. Член 168, буква а) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата системата на данъка върху добавената стойност, трябва да се тълкува в следния смисъл:

— счита се, че нает автомобил се използва за целите на облагаеми сделки на данъчнозадълженото лице, ако съществува пряка и непосредствена връзка между използването на този автомобил и икономическата дейност на данъчнозадълженото лице, като правото на приспадане възниква при изтичането на периода, за който се отнася всяко от плащанията, и към същия момент следва да се има предвид наличието на такава връзка,

— счита се, че автомобил, който е нает по договор за лизинг и се счита за дълготраен актив, се използва за целите на облагаеми сделки, ако данъчнозадълженото лице в това си качество придобива този актив и го включва изцяло в имулството на своето предприятие, като дължителният при придобиването данък върху добавената стойност подлежи изцяло и незабавно на приспадане, при което всяка употреба на този актив за лични нужди на данъчнозадълженото лице или за нуждите на неговия персонал, или по-общо за цели, различни от икономическата дейност на лицето, се приравнява на възмездна доставка на услуги.

2. Членове 168 и 176 от Директива 2006/112 допускат национална правна уредба, която предвижда да се изключат от правото на приспадане стоки и услуги, които са предназначени за безвъзмездни доставки или за дейности, различни от икономическата дейност на данъчнозадълженото лице, ако определените като дълготраен актив стоки не са включени в имулството на предприятието.

(¹) ОВ С 145, 14.5.2011 г.

Решение на Съда (пети състав) от 16 февруари 2012 г. (преюдициално запитване от Landgericht Hamburg — Германия) — Jürgen Blödel-Pawlik/HanseMerkur Reiseversicherung AG

(Дело C-134/11) (¹)

(Директива 90/314/ЕИО — Пакетни туристически пътувания, ваканции и обиколки — Член 7 — Защита срещу риска от неплатежеспособност или несъстоятелност на организатора на такива пътувания, ваканции и обиколки — Приложно поле — Неплатежеспособност на организатора поради използването не по предназначение на събраните от потребителите пари)

(2012/С 98/13)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Hamburg

Страни в главното производство

Ищец: Jürgen Blödel-Pawlik

Ответник: HanseMerkur Reiseversicherung AG

Предмет

Преюдициално запитване — Landgericht Hamburg — Тълкуване на член 7 от Директива 90/314/ЕИО на Съвета от 13 юни 1990 година относно пакетните туристически пътувания, пакетните туристически ваканции и пакетните туристически обиколки (ОВ L 158, стр. 59; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 9, стр. 248) — Защита срещу риска от неплатежеспособност или несъстоятелност на организатора — Неплатежеспособност на организатора поради използването не по предназначение на събраните от потребителите пари — Приложимост на Директива 90/314/ЕИО

Диспозитив

Член 7 от Директива 90/314/ЕИО на Съвета от 13 юни 1990 година относно пакетните туристически пътувания,

пакетните туристически ваканции и пакетните туристически обиколки трябва да се тълкува в смисъл, че в приложното му поле попада положение, при което неплатежеспособността на организатора на пътуването се дължи на измамливото му поведение.

(¹) ОВ С 179, 18.6.2011 г.

Преюдициално запитване, отправено от Landgerichts München I (Deutschland) на 9 декември 2011 г. — Karl Berger/Freistaat Bayern

(Дело C-636/11)

(2012/С 98/14)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht München I

Страни в главното производство

Ищец: Karl Berger

Ответник: Freistaat Bayern

Преюдициални въпроси

1. Допуска ли член 10 от Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета (¹) национална правна уредба, която дава възможност за информиране на обществеността при споменаване на наименованието на храната или фуража и на предприятието за храни или фуражи, под чието наименование или фирма е произведена, обработена или е пусната на пазара храната или фуражът, когато на пазара се пусне или е било пуснато значително количество от дадена храна, която не е вредна за здравето, но не е годна за консумация и в частност предизвиква отвращение или когато поради своята специфичност подобна храна е била пусната на пазара в незначителни количества, но през продължителен период от време?
2. При утвърдителен отговор на предходния въпрос: Следва ли на въпрос II.1 да се отговори по различен начин, ако фактите са се случили преди 1 януари 2007 г., но националното право вече е било адаптирано към посочения регламент?

(¹) Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 година за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните (ОВ L 31, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 8, стр. 68).

Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия) на 3 януари 2012 г. — Trianon Productie BV/Revillon Chocolatier SAS

(Дело C-2/12)

(2012/С 98/15)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Касатор: Trianon Productie BV

Ответник по касационната жалба: Revillon Chocolatier SAS

Преюдициални въпроси

1. Основанието за отказ за регистрация, респ. за обявяване на недействителност по член 3, параграф 1, буква д), подточка iii) от Директива 89/104/ЕИО ⁽¹⁾, в кодифицираната с Директива 2008/95 ⁽²⁾ редакция, а именно, че (представляващите форма) марки не могат да се състоят изключително от форма, която придава значителна стойност на стоките, свързано ли е с мотива (или мотивите) за решението за покупка от съответните потребители?
2. Налице ли е „форма, която придава значителна стойност на стоките“ по смисъла на споменатата разпоредба
 - а) само когато за тази форма, сравнена с други стойности (като например вкусът и субстанцията при хранителните продукти), трябва да се приеме, че има най-голяма, респ. доминираща стойност, или
 - б) такава форма може да е налице и тогава, когато стоката, наред с посочената най-голяма, респ. доминираща стойност, има други стойности, които също трябва да се приемат за значителни?
3. За отговора на втория въпрос има ли определящо значение възприятието на мнозинството съответни потребители или юрисдикцията може да направи извод, че възприятието на една част от потребителите е достатъчно, за да се приеме съответната стойност за „значителна“ по смисъла на цитираната по-горе разпоредба?
4. Ако отговорът на третия въпрос е в последно посочения смисъл, колко голяма трябва да е тази част от потребителите?

⁽¹⁾ Първа Директива на Съвета от 21 декември 1988 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (ОВ L 40, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 92).

⁽²⁾ ОВ L 299, стр. 25.

Преюдициално запитване, отправено от Juzgado de lo Social de Lleida (Испания) на 3 януари 2012 г. — Marc Betriu Montull/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Дело C-5/12)

(2012/C 98/16)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Social de Lleida

Страни в главното производство

Жалбоподател: Marc Betriu Montull

Ответник: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Преюдициални въпроси

1. Допускат ли Директива 76/207/ЕИО ⁽¹⁾ на Съвета и Директива 96/34/ЕО ⁽²⁾ на Съвета национален закон, по-конкретно член 48.4 от Статута на работниците, който признава, че титуляр на правото на отпуск по майчинство при раждане, след изтичането на периода от шест седмици след раждането и освен в случаите на опасност за здравето на майката, като първично и самостоятелно право, е майката, която е заета по трудово правоотношение, и като производно право на бащата на детето, зает по трудово правоотношение, който само може да ползва посочения отпуск, когато майката на детето също има положението на заета по трудово правоотношение и избере бащата да ползва определена част от същия?
2. Допуска ли принципът на равно третиране, който забранява всякаква дискриминация, основана на пола, национален закон, по-конкретно член 48.4 от Статута на работниците, който признава, че титуляр на правото на прекъсване на трудовия договор със запазване на длъжността, обезпечено от социалното осигуряване, при раждане, е майката, а не бащата, включително след изтичането на периода от шест седмици след раждането и освен в случаите на опасност за здравето на майката, така че отпускът, който има зает по трудово правоотношение зависи от това майката на детето също да има положението на заета по трудово правоотношение?
3. Допуска ли принципът на равно третиране, който забранява всякаква дискриминация, национален закон, по-конкретно член 48.4 от Статута на работниците, който признава, че титуляр на правото на прекъсване на трудовия договор със запазване на длъжността, обезпечено от социалното осигуряване, е осиновителят, зает по трудово правоотношение, и, обратно, не признава на биологичния баща, зает по трудово правоотношение, собствено, самостоятелно и независимо от това на майката право на прекъсване, а само право, произтичащо от това на майката?

⁽¹⁾ от 9 февруари 1976 година относно прилагането на принципа на равното третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до заетост, професионалната квалификация и развитие, и на условията на труд (ОВ L 39, стр. 40; Специално издание на български език, глава 5, том 1, стр. 164).

⁽²⁾ от 3 юни 1996 година относно рамковото споразумение за родителския отпуск, сключено между Съюза на конфедерациите на индустриалците и на работодателите в Европа (UNICE), Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) и Европейската конфедерация на профсъюзите (ЕКП) (ОВ L 145, стр. 4; Специално издание на български език, глава 5, том 3, стр. 160).

Преюдициално запитване, отправено от College van Beroep voor het bedrijfsleven (Нидерландия) на 4 януари 2012 г. — Maatschap L.A. и др./Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

(Дело C-11/12)

(2012/C 98/17)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Maatschap L.A., D.A.B. Langestraat, P. Langestraat-Troost

Ответник: Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

Преюдициални въпроси

Следва ли член 23, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 73/2009 ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че плащанията на подал заявление за подпомагане земеделски производител трябва да се намалят или изключат така, както това би било направено в случай че е констатирано неспазване [на правилата за кръстосано спазване] от страна на фактическия извършител на нарушението, на когото или от когото е прехвърлена земеделската земя, ако последният беше подал посоченото заявление? Или с тази разпоредба се има единствено предвид, че подалото заявлението за подпомагане лице отговаря за констатираното неспазване, но за да се определи процентът на намалението на плащанията или за да се отговори на въпроса дали те следва да бъдат изключени, трябва да се установи също така в каква степен самият земеделски производител е действал виновно, небрежно или умишлено?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета от 19 януари 2009 г. за установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски стопани за изменение на Регламенти (ЕО) № 1290/2005, (ЕО) № 247/2006, (ЕО) № 378/2007 и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1782/2003 (ОВ L 30, стр. 16)

Преюдициално запитване, отправено от Supremo Tribunal Administrativo (Португалия) на 16 януари 2012 г. — TVI Televisão Independente, S.A./Fazenda Pública

(Дело C-17/12)

(2012/C 98/18)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Supremo Tribunal Administrativo

Страни в главното производство

Жалбоподател: TVI Televisão Independente, S.A.

Ответник: Fazenda Pública

Преюдициални въпроси

1. Включва ли се в понятието за данъчна основа на ДДС по смисъла на член 11, част А, параграф 1, буква а) от Директива 77/388/ЕО ⁽¹⁾ [понастоящем член 79, буква в) от Директива 2006/112/ЕО ⁽²⁾ на Съвета от 28 ноември 2006 година] таксата за излъчване, платена от жалбоподателя на рекламоделите в качеството му на встъпило лице по данъчно задължение в съответствие с член 50, параграф 1 от Декрет-закон 227/2006, по-конкретно поради това, че тя съставлява „насрещна престация, която е или ще бъде получена от доставчика или изпълнителя“ за доставките на стоки или услуги?
2. Трябва ли да се квалифицира като „суми, които данъчнозадължено лице получава от купувача или получателя за възстановяване на разходи, платени от името и за сметка на последния и изрично посочени в неговите книги“, по смисъла на член 11, част А, параграф 3, буква в) от Директива 77/388/ЕО [понастоящем член 79, буква в) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година], таксата за излъчване, платена от жалбоподателя на рекламоделите в качеството му на встъпило лице по данъчно задължение, която е посочена в неговото счетоводство в отделна разчетна сметка?
3. Вследствие на това трябва ли да се включват в данъчната основа на ДДС тези суми, платени от жалбоподателя като такса за излъчване?

⁽¹⁾ Директива на Съвета от 17 май 1977 година, Шеста Директива относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1).

⁽²⁾ Директива на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.).

Преюдициално запитване, отправено от Nejvyšší správní soud (Чешка република) на 16 януари 2012 г. — Město Vamberk/Finanční ředitelství v Hradci Králové

(Дело C-18/12)

(2012/C 98/19)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší správní soud

Страни в главното производство

Жалбоподател: Město Žamberk

Ответник: Finanční ředitelství v Hradci Králové

Преюдициални въпроси

1. Могат ли неорганизираните, нередовни и развлекателни спортни дейности, които могат да се осъществяват по този начин в открит плувен комплекс (например плуване и игри с топка за отдих и развлечение и др.), да се считат за спорт или физическо възпитание по смисъла на член 132, параграф 1, буква м) от Директива 2006/112 от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност? ⁽¹⁾
2. При утвърдителен отговор на първия въпрос, може ли възмездната доставка, изразяваща се в осигуряване на достъп до такъв открит спортен плувен комплекс, който предлага на посетителите си посочената по-горе възможност да упражняват спортни дейности, дори и успоредно с други видове дейности за развлечение и отдих, да се разглежда като услуга, тясно свързана със спорта или физическото възпитание, предоставяна на лица, участващи в спортни дейности или физическо възпитание, по смисъла на тази разпоредба от Директива 2006/112/ЕС, и следователно като освободена от данък върху добавената стойност доставка, при положение че доставчикът е нестопанска организация и са спазени другите предвидени в директивата условия?

⁽¹⁾ ОВ L 347, стр. 1.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal administratif (Люксембург) на 16 януари 2012 г. — Elodie Giersch, Benjamin Marco Stemper, Julien Taminiaux, Xavier Renaud Hodin, Joëlle Hodin/Велико херцогство Люксембург

(Дело C-20/12)

(2012/С 98/20)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal administratif [Административен съд]

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Elodie Giersch, Benjamin Marco Stemper, Julien Taminiaux, Xavier Renaud Hodin, Joëlle Hodin

Ответник: Велико херцогство Люксембург

Преюдициален въпрос

С оглед на общностния принцип на равно третиране, закрепен в член 7 от Регламент № 1612/68 ⁽¹⁾, изтъкнатите от люксембургската държава съображения за образователна и бюджетна политика — а именно да се насърчава увеличаването на

процента получили диплома за висше образование лица, който понастоящем е недостатъчен в сравнителен международен план по отношение на пребиваващото в Люксембург население — които биха били сериозно застрашени, ако люксембургската държава трябва да заплаща парична помощ за висше образование на всеки несвързан с обществото във Великото херцогство Люксембург студент за обучението му във висше училище в която и да е страна в света, което би довело до несъразмерна тежест за бюджета на люксембургската държава, представляват ли съображения по смисъла на посочената по-горе общностна съдебна практика, обосноваващи различното третиране, произтичащо от изискването за пребиваване, предвидено както за люксембургските граждани, така и за гражданите на други държави членки с оглед на получаване на помощ за висше образование?

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 1612/68 на Съвета от 15 октомври 1968 година относно свободното движение на работници в Общността (ОВ L 257, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 11)

Жалба, подадена на 16 януари 2012 г. от Abbott Laboratories срещу решението на Общия съд (шести състав), постановено на 15 ноември 2011 г. по дело T-363/10 — Abbott Laboratories/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

(Дело C-21/12 P)

(2012/С 98/21)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Abbott Laboratories (представители: R. Niebel и C. Steuer, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

— да бъде отменено Решението на Общия съд на Европейския съюз от 15 ноември 2011 г. по дело T-363/10;

— да бъде отменено решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 9 юли 2010 г. — преписка R 1560/2009-1 — по отношение на заявка за регистрация на марка на Общността № in 008 448 251 „RESTORE“;

— да се осъди Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата срещу посоченото решение на Общия съд по същество се посочва следното:

1. На първо място жалбоподателят твърди, че Общият съд изопачава фактите и представените доказателства. Според жалбоподателя Общият съд погрешно приема за общоизвестен факта, че в значението на думата „restore“ се откриват преки връзки с медицината. Жалбоподателят изтъква, че в производството не се спори единствено относно факта, че „restore“ следва да се превежда като „възстановявам“. Жалбоподателят обаче смята, че от това не следва, че трябва да се признава съществуването на определена връзка с медицината. Според жалбоподателя Общият съд изопачава доказателствата, доколкото основава становището си на представените извлечения от речник. От тези извлечения следва, че в значението на думата „restore“, разгледана сама по себе си, не са налице връзки с медицината, а става въпрос за комплексно понятие, което според конкретния контекст може да се разбира по различен начин. Поради тази причина значението на посочената дума не може да се разглежда като общоизвестен факт, който не подлежи на доказване.
2. На второ място жалбоподателят изтъква, че е нарушен член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009. Според жалбоподателя Общият съд погрешно приема, че марката „RESTORE“ е с изцяло описателен характер. Жалбоподателят твърди, че за целите на прилагането на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009 заявеният за регистрация знак трябва да може „указва“ на потребителите вида и т.н. на съответните стоки. Според практиката на Съда описателното съдържание трябва да следва „очевидно“ от заявения за регистрация знак и съответната дума трябва сама по себе си да притежава описателен характер.

Сам по себе си глаголет „restore“ не указва по никакъв начин вида, свойството или предназначението на заявените стоки. Глаголет „restore“ придобива описателна функция единствено в определени изрази в комбинация с едно или повече съществителни (например „restore one's health“ („възстановява нечие здраве“). Дотолкова, доколкото се приема, че обстоятелствата разкриват определена връзка с медицината, според практиката на Съда тази връзка не е достатъчна, тъй като за да се установи наличието ѝ е необходимо у потребителите да протече вторичен процес по преобразуване на информацията, в смисъл, че е необходимо да бъде направено допълнително усилие за тълкуване на понятието. До тълкуване, което да указва наличието на определена връзка с медицината, може да се стигне, като се добавят определени думи като „health“ („здраве“), които не са налице в конкретния случай. Както апелативният състав, така и Общият съд разглеждат вместо заявената марка „RESTORE“ марката „RESTORE SOMEONE'S HEALTH“.

3. На трето място жалбоподателят посочва, че е нарушен член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009. Твърди, че като определя погрешно приложимия критерий за правна преценка, апелативният състав приема, че марката „RESTORE“ не притежава отличителен характер, като в резултат на това погрешно отказва регистрацията на марката. Според жалбоподателя, като вземат предвид евентуалния описателен характер на заявената марка „RESTORE“, апелативният състав и Общият съд отхвърлят също така

наличието на какъвто и да е отличителен характер. Това обстоятелство е вече оспорено в рамките на второто правно основание.

Според жалбоподателя с „изложените при условията на евентуалност мотиви“ по отношение на липсата на какъвто и да е отличителен характер (точки 52—54 от Решението) също така не може да се обоснове съдебното решение. В изложените съображения многократно се повтаря аргументът, че марка с описателен характер в никакъв случай не може да има отличителен характер. Според жалбоподателя аргумент срещу тезата, че марка има описателен характер освен това е обстоятелството, че в наименованието на даден медицински продукт потребителите не очакват да открият какъвто и да е описание на неговите функции, било то и във формата на една-единствена дума.

4. На четвърто място жалбоподателят твърди, че е нарушен член 75, второ изречение от Регламент № 207/2009. Според жалбоподателя апелативният състав основава решението си предимно на извлечения от речник, до които не е предоставен достъп на жалбоподателя, и по отношение на които следователно последният не е изслушан. Поради тази причина се нарушава правото на изслушване, тъй като според практиката на Съда конкретното съдебно решение може да се основава единствено на обстоятелства, по които страните са имали възможност да вземат становище. Според практиката на Съда обаче апелативният състав е длъжен да съобщи на страните, за да могат те да изразят становището си по тях, онези факти, които е установил служебно и върху които възнамерява да основе решението си. Във връзка с това в решаващ етап от протеклото пред него производство апелативният състав не изпълнява задължението си да представи на жалбоподателя събраните извлечения от речници, като по този начин нарушава правото на изслушване на последния.
5. На пето място жалбоподателят твърди, че е нарушен принципът на равно третиране. Според жалбоподателя апелативният състав прилага неправилно практиката на Съда, доколкото не взема предвид съществуващите по-ранни регистрации и по този начин не се съобразява със собствената си практика по отношение на регистрацията на марки. Жалбоподателят твърди, че в това отношение той не пропуска да отчете обстоятелството, че посоченият принцип е подчинен на изискването за законосъобразност. Самото препращане към това изискване обаче не е достатъчно, за да се преодолее необходимостта от разглеждане на съответствието с принципа на равно третиране. Напротив, би трябвало конкретно да се посочи защо се приема, че по-ранните регистрации трябва сами по себе си да се разглеждат като незаконосъобразни.

Преюдициално запитване, отправено от Krajský súd v Prešove (Словакия) на 17 януари 2012 г. — Katarína Hassová/Rastislav Petrík, Blanka Holingová

(Дело C-22/12)

(2012/C 98/22)

Език на производството: словашки

Запитваща юрисдикция

Krajský súd v Prešove

Страни в главното производство

Ищец: Katarína Hassová

Ответници: Rastislav Petrík, Blanka Holingová

Преюдициални въпроси

1. Дали член 1, параграф 1 от Директива 90/232/ЕИО на Съвета от 14 май 1990 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно застраховките „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства⁽¹⁾, във връзка с член 3, параграф 1 от Директива 72/166/ЕИО⁽²⁾, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска разпоредба от националното право (като член 4 от Закон № 381/2001 относно договора за задължителна застраховка за вреди, причинени при използването на моторни превозни средства, и като член 6 от Закон № 168/1999 [на Чешката република] относно застраховката за отговорност за вреда, причинена при използването на превозно средство) в смисъл, че гражданската отговорност, произтичаща от използването на моторни превозни средства, не покрива изразената в парична форма неимуществена вреда, претърпяна от преживелите близки на жертвите от пътно произшествие, което е причинено от използването на моторни превозни средства?
2. Ако на първия въпрос се отговори, че горепосочената разпоредба от вътрешното право не противоречи на общностното право, трябва ли член 4, параграфи 1, 2 и 4 от Закон № 381/2001 относно договора за задължителна застраховка за вреди, причинени при използването на моторни превозни средства, и член 6 от Закон № 168/1999 [на Чешката република] относно застраховката за отговорност за вреда, причинена при използването на превозно средство, да се тълкуват в смисъл, че не създават пречка националния съд — в съответствие с член 1, параграф 1 от Директива 90/232/ЕИО на Съвета [...], във връзка с член 3, параграф 1 от Директива 72/166/ЕИО, — да признае на преживелите близки на жертвите от пътно произшествие, което е причинено от използването на моторни превозни средства, в качеството им на увредени субекти, правото на обезщетяване на неимуществената вреда и в парична форма?

(1) ОВ L 129, стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 240.

(2) Директива 72/166/ЕИО на Съвета от 24 април 1972 година относно сближаване на законодателствата на държавите членки относно застраховката „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и за прилагане на задължението за сключване на такава застраховка (ОВ L 103, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 10).

Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия) на 18 януари 2012 г. — X BV/Staatssecretaris van Financiën

(Дело C-24/12)

(2012/C 98/23)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: X BV

Ответник: Staatssecretaris van Financiën

Преюдициални въпроси

1. За целите на прилагането на член 56 ЕО (понастоящем член 63 ДФЕС) може ли отвъдморските страни и територии [на дадена държава членка] да се разглеждат като трети страни, така че в рамките на движението на капитал между държава членка и нейните отвъдморските страни и територии да е възможно позоваване на член 56 ЕО?
2. а) При положителен отговор на първия въпрос, следва ли в настоящия случай, — в който удържаният при източника данък върху дивидентите от участия в дружества, разпределени от дъщерно дружество със седалище в Нидерландия на неговото холдингово дружество със седалище на Нидерландските Антили, е увеличен от 1 януари 2002 г. в сравнение с приложимия през 1993 г. данък от 7,5 % или 5 %, на 8,3 % — да се вземе предвид единствено увеличението на нидерландския данък при източника, за да се определи дали е налице увеличение [на данъчната тежест] за целите на прилагането на член 57, параграф 1 ЕО (понастоящем член 64, параграф 1 ДФЕС), или също така следва да се вземе предвид и обстоятелството, че във връзка с увеличението на нидерландския данък при източника и считано от 1 януари 2002 г. държавните органи на Нидерландските Антили освобождават от данък разпределените от дъщерни дружества със седалище в Нидерландия дивиденти от участия в дружества, при положение че тези дивиденти са били разглеждани преди като част от облагаемата печалба и са били облагани с данък в размер на 2,4 %—3 % или в размер на 5 %?

- б) Ако следва да се вземе предвид също и намаляването на данъчната тежест в Нидерландските Антили в резултат на въвеждането на споменатото във въпроса по точка 2, буква а) освобождаване от данък върху дивидентите от участия в дружества, необходимо ли е да се вземат предвид освен това и правилата за прилагане на данъчния режим в Нидерландските Антили — в настоящия случай практика на данъчните органи в Нидерландските Антили, — като в резултат на тази практика е възможно в периода преди 1 януари 2002 г. — а и още през 1993 г. — размерът на действително дължимите данъци върху разпределени от дъщерно дружество със седалище в Нидерландия дивиденти да е бил значително по-нисък от 8,3 %?

Преюдициално запитване, отправено от Gerechtshof te Leeuwarden (Нидерландия) на 18 януари 2012 г. — fiscale eenheid PPG Holdings BV cs/Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen

(Дело C-26/12)

(2012/C 98/24)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Gerechtshof te Leeuwarden

Страни в главното производство

Жалбоподател: fiscale eenheid PPG Holdings BV cs

Отговорник: Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen

Преюдициални въпроси

1. Данъчнозадължено лице, което съгласно разпоредбите на националното пенсионно законодателство е учредило специален пенсионен фонд, за да осигури индивидуалните пенсионни права на присъединените към този фонд работници и служители, работещи или работили при това данъчнозадължено лице, може ли да приспадне ДДС, [който е начислило] върху услугите, получило във връзка с въвеждането на тази пенсионна схема и управлението на пенсионния фонд в съответствие с член 17 от Директива 77/388 ⁽¹⁾ (членове 168 и 169 от Директива 2006/112 ⁽²⁾)?
2. Пенсионен фонд, учреден с цел да се осигури за присъединените към него лица изплащането на определена пенсия за осигурителен стаж и възраст при възможно най-ниски разходи и в който пенсионен фонд се влагат средства от тези присъединени лица или от тяхно име, а приходите от дейността се разпределят, може ли да се разглежда като специален инвестиционен фонд по смисъла на член 13, Б, буква [г], точка 6 от Директива 77/388 (член 135, параграф 1, буква ж) от Директива 2006/112/ЕО)?

⁽¹⁾ Шеста директива на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1).

⁽²⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия) на 19 януари 2012 г. — TBG Limited/Staatssecretaris van Financiën

(Дело C-27/12)

(2012/C 98/25)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: TBG Limited

Отговорник: Staatssecretaris van Financiën

Преюдициални въпроси

1. За целите на прилагането на член 56 ЕО (понастоящем член 63 ДФЕС) може ли откъдето страни и територии [на дадена държава членка] да се разглеждат като трети страни, така че в рамките на движението на капитали между държава членка и нейните откъдето страни и територии да е възможно позоваване на член 56 ЕО?
2. а) При положителен отговор на първия въпрос, следва ли в настоящия случай, — в който удържаният при източника данък върху дивидентите от участия в дружества, разпределени от дъщерно дружество със седалище в Нидерландия на неговото холдингово дружество със седалище на Нидерландските Антили, е увеличен от 1 януари 2002 г. в сравнение с приложимия през 1993 г. данък от 7,5 % или 5 %, на 8,3 % — да се вземе предвид единствено увеличението на нидерландския данък при източника, за да се определи дали е налице увеличение [на данъчната тежест] за целите на прилагането на член 57, параграф 1 ЕО (понастоящем член 64, параграф 1 ДФЕС), или също така следва да се вземе предвид и обстоятелството, че във връзка с увеличението на нидерландския данък при източника и считано от 1 януари 2002 г. държавните органи на Нидерландските Антили освобождават от данък разпределените от дъщерни дружества със седалище в Нидерландия дивиденти от участия в дружества, при положение че тези дивиденти са били разглеждани преди като част от облагаемата печалба и са били облагани с данък в размер на 2,4 %—3 % или в размер на 5 %?
- б) Ако следва да се вземе предвид също и намаляването на данъчната тежест в Нидерландските Антили в резултат на въвеждането на споменатото във въпроса по точка 2, буква а) освобождаване от данък върху дивидентите от участия в дружества, необходимо ли е да се вземат предвид освен това и правилата за прилагане на данъчния режим в Нидерландските Антили — в настоящия случай практика на данъчните органи в Нидерландските Антили, — като в резултат на тази практика е възможно в периода преди 1 януари 2002 г. — а и още през 1993 г. — размерът на действително дължимите данъци върху разпределени от дъщерно дружество със седалище в Нидерландия дивиденти да е бил значително по-нисък от 8,3 %?

Иск, предявен на 20 януари 2012 г. — Европейска комисия/Федерална република Германия

(Дело C-29/12)

(2012/C 98/26)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: H. Støvlbæk и M. Noll-Ehlers)

Отговорник: Федерална република Германия

Искания на ищеца

Ищецът иска от Съда да постанови, че

— като не е приела законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за транспонирането на Директива 2009/131/ЕО на Комисията от 16 октомври 2009 година за изменение на приложение VII към Директива 2008/57/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно оперативната съвместимост на железопътната система в рамките на Общността ⁽¹⁾, съответно като не е уведомила Комисията за приемането на всички такива разпоредби, Федерална република Германия е нарушила задълженията си по тази директива.

— Да се осъди Федерална република Германия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на Директивата е изтекъл на 19 юли 2010 г.

⁽¹⁾ ОВ L 273, стр. 12.

Преюдициално запитване, отправено от Okresný súd Prešov (Словакия) на 23 януари 2012 г. — Valeria Marcinová/Pohotovosť, s.r.o.

(Дело C-30/12)

(2012/C 98/27)

Език на производството: словашки

Запитваща юрисдикция

Okresný súd Prešov

Страни в главното производство

Ищец: Valeria Marcinová

Ответник: Pohotovosť, s.r.o.

Преюдициални въпроси

Членове 38 и 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз във връзка с член 169 ДФЕС допускат ли прилагането на национална правна уредба, съгласно която, въз основа на споразумение за удръжки от възнаграждението, се извършват удръжки от възнаграждението на потребител, без да е налице съдебен контрол върху недопустимите клаузи и без пряка възможност за потребителя да предотврати тези удръжки?

Преюдициално запитване, отправено от Juzgado de Primera Instancia de Badajoz (Испания) на 23 януари 2012 г. — Soledad Duarte Hueros/Autociba S.A., Automóviles Citroen España S.A.

(Дело C-32/12)

(2012/C 98/28)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de Primera Instancia de Badajoz

Страни в главното производство

Ищец: Soledad Duarte Hueros

Ответник: Autociba S.A., Automóviles Citroen España S.A..

Преюдициални въпроси

1. „Ако потребител, след като не е успял да получи привеждане на стоката в съответствие — защото въпреки многократни искания ремонтът не е извършен — поиска по съдебен ред единствено разваляне на договора и такова разваляне не е подходящо поради това, че липсата на съответствие е незначителна, може ли съдът служебно да присъди на потребителя подходящо намаление на цената?“

Жалба, подадена на 27 януари 2012 г. от Václav Hrbek срещу решението на Общия съд (шести състав), постановено на 15 ноември 2011 г. по дело T-434/10 — Václav Hrbek/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

(Дело C-42/12 P)

(2012/C 98/29)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Václav Hrbek (представител: M. Sabatier, Advocate)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Outdoor Group Ltd (The)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

— Да уважи жалбата и вследствие на това да отмени изцяло решението на Общия съд по дело T-434/10, в съответствие с член 61 от Статута на Съда на Европейския съюз и член 113 от Процедурния правилник;

— да постанови окончателно решение, ако стадият на производството позволява това, като отмени решението от 29 септември 2009 г. на отдела по споровете на СХВП, постановено възражение № В 1 276 692, и решението от 8 юли 2010 г. на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) по преписка R 1441/2009-2, като осъди ответниците да заплатят разноските, направени пред Общия съд и пред Съда, както и всички разноски, направени в производството по възражението пред СХВП, в съответствие с член 122 от Процедурния правилник;

— при условията на евентуалност, ако стадият на производството не позволява постановяване на решение по спора, да върне делото на Общия съд, който да го реши в съответствие със задължителните критерии, установени от Съда.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят твърди, че обжалваното решение е опорочено от погрешно тълкуване и прилагане на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (наричан по-нататък „регламента“ относно марката на Общността) ⁽¹⁾, изменен (заменен с Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 г. ⁽²⁾), който влиза в сила на 13 април 2009 г.)

Жалбоподателят твърди, че при разглеждането на спорните марки Общият съд не приложил критериите за „цялостна преценка“ или за „цялостно впечатление“.

Общият съд нарушил горепосочения принцип, като основал своята преценка единствено на факта, че спорните марки притежават общия елемент „ALPINE“. Този съд се ограничил да посочи, че двете конфликтни марки са сходни, тъй като притежават общия словен компонент „ALPINE“, без да разгледа знаците като цяло и **без да обясни** защо другите думи и фигуративни елементи не са достатъчни като цяло, за да се изключи наличието на вероятност от объркване.

Жалбоподателят твърди, че в обжалваното решение Общият съд, от една страна, не взел предвид някои изключително важни и релевантни фактори, и от друга страна, не приложил надлежно някои много важни критерии, в частност, липсата на отличителен и на описателен характер на словния елемент „ALPINE“.

Общият съд не се произнесъл по значението на думата „alpine“ на всички езици на Европейския съюз. Нещо повече, Общият съд не направил правни изводи от собствените си констатации относно ясното значение на думата „alpine“ и не се произнесъл ясно относно липсата на отличителен и описателен характер на думата „alpine“, приемайки, че твърденият слаб отличителен или описателен характер на елемента „alpine“ не би могъл да отстрани вероятността от объркване. Общият съд поддържа, че „ALPINE“ бил водещият елемент в двата знака, без да вземе предвид липсата на отличителен характер или поне много слабия отличителен характер на по-ранната марка „ALPINE“. Мотивите на обжалваното решение са противоречиви, което накарало Общият съд да приеме погрешно, че разглежданите марки са сходни в концептуално отношение, без да вземе предвид липсата на отличителен характер или поне много слабия отличителен характер на по-ранната марка „ALPINE“. Концептуално сравняване на словния елемент „ALPINE“ било ирелевантно поради липсата на отличителен характер.

Жалбоподателят твърди, че в обжалваното решение Общият съд не направил правилни правни заключения от собствените си констатации относно степента на внимание от съответните потребители.

Общият съд не можел, без да си противоречи, да поддържа във връзка с облекло, обувки и шапки за ски, както и раници и

спортни чанти, че кръгът на съответните потребители се състои от добре информирани и особено наблюдателни потребители, и да твърди, че марките и стоките били сходни.

Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение е опорочено от изопачаване на фактите и от нарушение на задължението за мотивиране във връзка със сравняването на стоките.

Общият съд поддържал, че жалбоподателят не е изложил конкретни доводи, позволяващи да се обортят изводите на апелативния състав. Що се отнася до преценката на степента на сходство между въпросните стоки и услуги, не могат да се вземат предвид твърдения, които не са подкрепени с доказателства или не са общоизвестни. Тежестта на доказване за това, че стоките и услугите са сходни, тежи върху страната, направила възражението, а не върху притежателят на марката на Общността, чието регистриране е поискано. Общият съд трябвало да посочи правното основание на своето решение и да изложи мотиви. Този съд не доказал, че релевантните стоки са идентични, сходни или допълващи се на пазара, а се задоволил да постанови решението си, без да посочи мотиви или примери в подкрепа на своята презумпция.

⁽¹⁾ ОВ L 11, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146

⁽²⁾ ОВ L 78, стр. 1.

Жалба, подадена на 30 януари 2012 г. — Европейска комисия/Европейски парламент и Съвет на Европейския съюз

(Дело C-43/12)

(2012/C 98/30)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: T. van Rijn и R. Troosters)

Ответници: Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

— Да се отмени Директива 2011/82/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година за улесняване на трансграничния обмен на информация относно пътнотранспортни нарушения, свързани с безопасността по пътищата ⁽¹⁾;

— да си посочи, че последиците от Директива 2011/82/ЕС се считат за окончателни;

— да се осъдят Европейският парламент и Съветът на Европейския съюз да заплатят съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба се цели отмяната на Директива 2011/82/ЕС. Комисията оспорва избраното правно основание. Тя твърди, че член 87, параграф 2 ДФЕС не е подходящото правно основание, тъй като директивата има за цел да въведе схема за обмен на информация между държавите членки, която покрива пътнотранспортните нарушения, независимо дали са от административен или наказателноправен характер. Член 87 ДФЕС обаче се отнася само до полицейско сътрудничество между компетентните служби в областта на предотвратяването или разкриването на престъпления, както и на действията по разследване. Комисията счита, че правилното правно основание е член 91, параграф 1 ДФЕС. Всъщност, директивата има за цел да подобри безопасността по пътищата, което е от областта на общата транспортна политика и е изрично предвидено в тази разпоредба (буква в).

(¹) ОВ L 288, стр. 1.

Преюдициално запитване, отправено от Finanzgericht Köln (Германия) на 31 януари 2012 г. — Kronos International Inc./Finanzamt Leverkusen

(Дело C-47/12)

(2012/C 98/31)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Köln

Страни в главното производство

Жалбоподател: Kronos International Inc.

Ответник: Finanzamt Leverkusen

Преюдициални въпроси

1. Следва ли изключването на възможността за приспадане на корпоративен данък вследствие на освобождаването от данък при разпределянето на дивиденди на германски капиталови дружества от установени в трета държава капиталови дружества — при положение че за да се ползва това освобождаване националните разпоредби изискват получило дивидентите дружество да притежава поне 10 % от капитала на разпределящото дивидентите дружество — да се преценява единствено в контекста на свободата на установяване по смисъла на член 49 във връзка с член 54 ДФЕС, или също и в светлината на свободното движение на капиталите по смисъла на членове 63—65 ДФЕС, в случай че фактически получаващото дивидентите капиталово дружество притежава 100 % от капитала на разпределящото дивидентите капиталово дружество?
2. Следва ли разпоредбите относно свободата на установяване (понастоящем член 49 ДФЕС), а евентуално също и разпоредбите относно свободното движение на капиталите (до 1993 г. член 67 ЕИО/ЕО, понастоящем членове 63—65 ДФЕС) да се тълкуват в смисъл, че не допускат съществуването на разпоредба, която — по повод на освобождаването от данък върху разпределяните от чуждестранни дъщерни дружества дивиденди — изключва възможността за приспадане и плащане на корпоративен

данък върху разпределените дивиденди дори и ако дружеството майка е реализирало загуба, при положение че за разпределянията на дивиденди от местни дъщерни дружества е предвидено такова облекчение и платеният във връзка с това корпоративен данък може да се приспада?

3. Следва ли разпоредбите относно свободата на установяване (понастоящем член 49 ДФЕС), а евентуално също и разпоредбите относно свободното движение на капиталите (до 1993 г. член 67 ЕИО/ЕО, понастоящем членове 63—65 ДФЕС) да се тълкуват в смисъл, че не допускат съществуването на разпоредба, която изключва възможността за приспадане и изплащане на корпоративния данък върху дивидентите, разпределени от дружества, контролирани от дружеството майка косвено чрез негови дъщерни дружества, които дивиденди са освободени от данъчно облагане в държавата на съответното дъщерно дружество, като посочените дивиденди се разпределят (по-нататък) и на местното дружество майка, а в Германия също са освободени от данъчно облагане, като същевременно обаче посочената разпоредба позволява в изцяло вътрешни ситуации платеният корпоративен данък да бъде възстановен дори когато дружеството майка е реализирало загуба, като в зависимост от конкретния случай това възстановяване се извършва: за корпоративния данък върху дивидентите, платен от дружества, контролирани от дружеството майка косвено чрез негови дъщерни дружества — чрез приспадането му от корпоративния данък на съответното дъщерно дружество, а за платения от дъщерното дружество корпоративен данък — чрез приспадането му от корпоративния данък на дружеството майка?

4. В случай че следва да се приложат разпоредбите относно свободното движение на капиталите, в зависимост от отговора на въпроса по точка 2, по отношение на разпределяните от канадските дружества дивиденди се поставя допълнителен въпрос:

Следва ли член 64, параграф 1 ДФЕС в настоящата му редакция да се тълкува в смисъл, че позволява на Федерална република Германия да прилага непроменени по съществото си към 31 декември 1993 г. разпоредби на вътрешното национално право или на сключените Спогодби за избягване на двойното данъчно облагане, като по този начин продължи да изключва възможността за приспадане на наложения в Канада корпоративен данък върху разпределянията на дивиденди, които са освободени от данъчно облагане в Германия?

Преюдициално запитване, отправено от Giudice di Pace di Revere (Италия) на 2 февруари 2012 г. — Наказателно производство срещу Xiamie Zhu и др.

(Дело C-51/12)

(2012/C 98/32)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Giudice di Pace di Revere

Страни в главното производство

Xiamie Zhu, Guo Huo Xia, Xie Fmr Ye, Jian Hui Luo, Ua Zh Th

Преюдициални въпроси

1. С оглед на принципите на лоялно сътрудничество и на полезно действие на директивите, допускат ли членове 2, 4, 6, 7 и 8 от Директива 2008/115/ЕО⁽¹⁾ възможността гражданин на трета страна, незаконно пребиваващ на територията на държава членка, да бъде наказан с имуществена санкция, заменена с домашен арест като наказателноправна санкция, единствено поради незаконното му влизане и престой, още преди да е налице неизпълнение на заповед за извеждане, издадена от административния орган?
2. С оглед на принципите на лоялно сътрудничество и на полезно действие на директивите, допускат ли членове 2, 15 и 16 от Директива 2008/115/ЕО възможността, след приемането на директивата, държава членка да приеме норма, която предвижда възможността гражданин на трета страна, незаконно пребиваващ на територията на държавата членка, да бъде наказан с имуществена санкция, заменена с подлежащо на незабавно изпълнение експулсиране като наказателноправна санкция, без да се спазват предвидената в директивата процедура и правата на чужденеца?
3. Допуска ли принципът на лоялно сътрудничество по член 4, параграф 3 ДЕС прилагането на национална правна норма, приета в срока за транспониране на дадена директива, която има за цел да заобиколи или във всички случаи да ограничи приложното поле на директивата и какви мерки трябва да предприеме съдът ако установи наличието на подобна цел?

⁽¹⁾ ОВ L 348, стр. 98.

Преюдициално запитване, отправено от Giudice di Pace di Revere (Италия) на 2 февруари 2012 г. — Наказателно производство срещу Ion Beregovoi

(Дело C-52/12)

(2012/C 98/33)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Giudice di Pace di Revere

Страна в главното производство

Ion Beregovoi

Преюдициални въпроси

1. С оглед на принципите на лоялно сътрудничество и на полезно действие на директивите, допускат ли членове 2, 4, 6, 7 и 8 от Директива 2008/115/ЕО⁽¹⁾ възможността гражданин на трета страна, незаконно пребиваващ на територията на държава членка, да бъде наказан с имуществена санкция, заменена с домашен арест като наказателноправна санкция, единствено поради незаконното му влизане и престой, още преди да е налице неизпълнение на заповед за извеждане, издадена от административния орган?

2. С оглед на принципите на лоялно сътрудничество и на полезно действие на директивите, допускат ли членове 2, 15 и 16 от Директива 2008/115/ЕО възможността, след приемането на директивата, държава членка да приеме норма, която предвижда възможността гражданин на трета страна, незаконно пребиваващ на територията на държавата членка, да бъде наказан с имуществена санкция, заменена с подлежащо на незабавно изпълнение експулсиране като наказателноправна санкция, без да се спазват предвидената в директивата процедура и правата на чужденеца?
3. Допуска ли принципът на лоялно сътрудничество по член 4, параграф 3 ДЕС прилагането на национална правна норма, приета в срока за транспониране на дадена директива, която има за цел да заобиколи или във всички случаи да ограничи приложното поле на директивата и какви мерки трябва да предприеме съдът ако установи наличието на подобна цел?

⁽¹⁾ ОВ L 348, стр. 98.

Преюдициално запитване, отправено от Giudice di Pace di Revere (Италия) на 2 февруари 2012 г. — Наказателно производство срещу Hai Feng Sun

(Дело C-53/12)

(2012/C 98/34)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Giudice di Pace di Revere

Страна в главното производство

Hai Feng Sun

Преюдициални въпроси

1. С оглед на принципите на лоялно сътрудничество и на полезно действие на директивите, допускат ли членове 2, 4, 6, 7 и 8 от Директива 2008/115/ЕО⁽¹⁾ възможността гражданин на трета страна, незаконно пребиваващ на територията на държава членка, да бъде наказан с имуществена санкция, заменена с домашен арест като наказателноправна санкция, единствено поради незаконното му влизане и престой, още преди да е налице неизпълнение на заповед за извеждане, издадена от административния орган?
2. С оглед на принципите на лоялно сътрудничество и на полезно действие на директивите, допускат ли членове 2, 15 и 16 от Директива 2008/115/ЕО възможността, след приемането на директивата, държава членка да приеме норма, която предвижда възможността гражданин на трета страна, незаконно пребиваващ на територията на държавата членка, да бъде наказан с имуществена санкция, заменена с подлежащо на незабавно изпълнение експулсиране като наказателноправна санкция, без да се спазват предвидената в директивата процедура и правата на чужденеца?

3. Допуска ли принципът на лоялно сътрудничество по член 4, параграф 3 ДЕС прилагането на национална правна норма, приета в срока за транспониране на дадена директива, която има за цел да заобиколи или във всички случаи да ограничи приложното поле на директивата и какви мерки трябва да предприеме съдът ако установи наличието на подобна цел?

(¹) ОВ L 348, стр. 98

Преюдициално запитване, отправено от Giudice di Pace di Revere (Италия) на 2 февруари 2012 г. — Наказателно производство срещу Liung Hong Yang

(Дело C-54/12)

(2012/C 98/35)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Giudice di Pace di Revere

Страна в главното производство

Liung Hong Yang

Преюдициални въпроси

1. С оглед на принципите на лоялно сътрудничество и на полезно действие на директивите, допускат ли членове 2,

4, 6, 7 и 8 от Директива 2008/115/ЕО (¹) възможността гражданин на трета страна, незаконно пребиваващ на територията на държава членка, да бъде наказан с имуществена санкция, заменена с домашен арест като наказателноправна санкция, единствено поради незаконното му влизане и престой, още преди да е налице неизпълнение на заповед за извеждане, издадена от административния орган?

2. С оглед на принципите на лоялно сътрудничество и на полезно действие на директивите, допускат ли членове 2, 15 и 16 от Директива 2008/115/ЕО възможността, след приемането на директивата, държава членка да приеме норма, която предвижда възможността гражданин на трета страна, незаконно пребиваващ на територията на държавата членка, да бъде наказан с имуществена санкция, заменена с подлежащо на незабавно изпълнение експулсиране като наказателноправна санкция, без да се спазват предвидената в директивата процедура и правата на чужденеца?

3. Допуска ли принципът на лоялно сътрудничество по член 4, параграф 3 ДЕС прилагането на национална правна норма, приета в срока за транспониране на дадена директива, която има за цел да заобиколи или във всички случаи да ограничи приложното поле на директивата и какви мерки трябва да предприеме съдът ако установи наличието на подобна цел?

(¹) ОВ L 348, стр. 98.

ОБЩ СЪД

Жалба, подадена на 20 декември 2011 г. — Комисия/СХВП — Ten ewiv (TEN)

(Дело T-658/11)

(2012/C 98/36)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: A. Berenboom, A. Joachimowicz и M. Isgour, lawyers, J. Samnadda, и F. Wilman)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Ten ewiv (Rösrath-Hoffnungstahl, Germany)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- Да отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 11 октомври 2011 г. по преписка R 5/2011-4;
- вследствие на това да обяви за недействителна марката на Общността, регистрирана под № 6750574 на 5 февруари 2009 г. от другата страна в производството пред апелативния състав за класове 12, 37 и 39; и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: Фигуративната марка „TEN“ в цветовете „синьо, жълто, черно“ за стоки и услуги от класове 12, 37 и 39 — Регистрация на марка на Общността № 6750574

Притежател на марката на Общността: Другата страна в производството пред апелативния състав

Страна, която иска обявяване на недействителността на марката на Общността: Жалбоподателят

Основание на искането за обявяване на недействителност: Страната, искаща обявяване на недействителност, основава своето искане на абсолютните правни основания, предвидени в член 52, параграф 1, буква а) във връзка с член 7, параграф 1, букви в) и з) от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета

Решение на отдела по отмяна: Отхвърля искането за обявяване на недействителност

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата

Правни основания: Обжалваното решение нарушава член 7, параграф 1, буква з) от Регламент № 207/2009 на Съвета във връзка с член 6, трето, параграф 1 от Парижката конвенция, доколкото марката на Общността е била регистрирана, въпреки че регистрирането ѝ било забранено с тези разпоредби. Обжал-

ваното решение нарушава също член 7, параграф 1, буква ж), доколкото подобно регистриране въвеждало в заблуждение обществеността, като я карало да вярва, че стоките и услугите, за които марката на Общността е регистрирана, са одобрени или потвърдени от Европейския съюз или от една от неговите институции.

Жалба, подадена на 17 януари 2012 г. — MAF/Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване

(Дело T-23/12)

(2012/C 98/37)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Mutuelle des Architectes Français assurances (MAF) (Париж, Франция) (представители: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal и D. Abreu Caldas, avocats)

Ответник: Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска Общият съд:

- да отмени решенията за публикуване на цялата информация на интернет страницата на Европейския орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване само на английски език, включително обществените консултации, започнали на 7 и 8 ноември 2011 г., както и на 21 декември 2011 г.,
- доколкото е необходимо, да отмени решението на Европейския орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване от 16 януари 2012 г.,
- да осъди Европейския орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага две правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от нарушаването на член 8, параграф 1, буква к) от Регламент № 1094/2010 ⁽¹⁾, доколкото неговите разпоредби задължавали ответника да публикува информация за дейността си на страницата си в интернет и то на официалните езици на Европейския съюз (ЕС). Жалбоподателят се позовава на явна грешка в преценката и грешка при прилагане на правото, тъй като ответникът обосновава отказа да публикува спорните обществени консултации на езика на жалбоподателя със съображения, свързани с разходите, а в член 73, параграф 3 от Регламент № 1094/2010 се уточнява, че преводаческите услуги, необходими за работата на Органа, се предоставят от Центъра за преводи за органите на Европейския съюз.

2. Второто правно основание е изведено от приложното поле на задължението за публикуване на официалните езици на Европейския съюз. Жалбоподателят изтъква, че това задължение се отнася също и до организирания от ответника обществени консултации, а не само до годишния доклад, работната програма и насоките и препоръките на ответника.

(¹) Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/79/ЕО на Комисията (ОВ L 331, стр. 48).

Жалба, подадена на 17 януари 2012 г. — 3M Pumps/CXВП — 3M (3M Pumps)

(Дело T-25/12)

(2012/С 98/38)

Език на жалбата: италиански

Страни

Жалбоподател: 3M Pumps Srl (Taglio di Po, Италия) (представител: F. Misuraca, avvocato)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: 3M Company (St. Paul, Съединени щати)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 27 октомври 2011 г. по дело R 2406/2010-1

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Жалбоподателя

Марка на Общността, предмет на спора: Фигуративна марка със словен елемент „3M Pumps“ за стоки и услуги от класове 7, 16 и 38

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: 3M Company

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Фигуративна марка със словен елемент „3M“ за стоки и услуги в класове 7, 16 и 38

Решение на отдела по споровете: Уважава възражението

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата

Изложени правни основания: Нарушение на член 8, параграф 1, букви а) и б) и параграф 5 от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 1 февруари 2012 г. — Bateni/Съвет

(Дело T-42/12)

(2012/С 98/39)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Naser Bateni (Хамбург, Германия) (представители: J. Kienzle и M. Schlingmann)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени Решение 2011/783/ОВППС на Съвета от 1 декември 2011 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (¹) и Регламент за изпълнение (ЕС) № 1245/2011 на Съвета от 1 декември 2011 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 961/2010 относно ограничителни мерки срещу Иран (²),

— да осъди Съвета да заплати съдебните разноски, включително тези на жалбоподателя.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три правни основания.

1. Първо правно основание: нарушение на правото на защита на жалбоподателя

— Съветът нарушил правото на жалбоподателя на ефективна правна защита, и в частност изискването за мотивиране, доколкото не мотивирал в достатъчна степен включването на жалбоподателя в приложението към оспорваното решение и към оспорвания регламент.

— Въпреки изричното искане от страна на жалбоподателя Съветът не посочил мотиви или съображения, нито представил съответни доказателства, които да обосновават включването на жалбоподателя в приложението към оспорваното решение и към оспорвания регламент.

— Съветът нарушил правото на жалбоподателя на изслушване, доколкото не му предоставил предвидената в член 24, параграфи 3 и 4 от оспорваното решение и в член 36, параграфи 3 и 4 от оспорвания регламент възможност да представи възражения срещу включването му в списъците за санкции и така да наложи преразглеждане на тези актове от Съвета.

2. Второ правно основание: липса на основание за включването на жалбоподателя в списъците за санкции

— От изложените от Съвета съображения за включването на жалбоподателя в списъците за санкции не можело да се установи точно на какво правно основание Съветът е взел такова решение.

— Дейността, която жалбоподателят упражнявал само до март 2008 г., не можела да обоснове включването му в списъците за санкции през декември 2011 г.

— Дейността на жалбоподателя като управител на Hanseatic Trade Trust & Shipping (HTTS) GmbH не обосновавала включването му в списъците за санкции, в частност защото Общият съд на Европейския съюз е отменил Регламент (ЕС) № 961/2010 ⁽³⁾ в частта, в която се отнася до HTTS GmbH.

— Сам по себе си фактът, че жалбоподателят е бил управител на английско дружество, което междувременно е било прекратено, не можело да обоснове извода, че по отношение на жалбоподателя е налице някое от основанията за включване в списъците за санкции по член 20, параграф 1 от Решение 2010/413/ОВППС ⁽⁴⁾ и/или по член 16, параграф 2 от Регламент № 961/2010.

3. Трето правно основание: нарушение на основното право на собственост на жалбоподателя

— Включването на жалбоподателя в списъците за санкции съставлявало неоснователно посегателство срещу основното му право на собственост, тъй като поради недостатъчните мотиви, изложени от Съвета, жалбоподателят не бил в състояние да разбере по какви съображения е включен в списъка на лицата, на които се налагат санкции.

— Включването на жалбоподателя в списъците за санкции било явно неподходяща мярка за постигане на целите на Решение 2010/413/ОВППС и Регламент № 961/2010 и съответно съставлявало непропорционално посегателство срещу правото му на собственост.

⁽¹⁾ ОВ L 319, стр. 71.

⁽²⁾ ОВ L 319, стр. 11.

⁽³⁾ Регламент (ЕС) № 961/2010 на Съвета от 25 октомври 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕО) № 423/2007 (ОВ L 281, стр. 1).

⁽⁴⁾ 2010/413/ОВППС: Решение на Съвета от 26 юли 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС (ОВ L 195, стр. 39).

Жалба, подадена на 27 януари 2012 г. — Обединено кралство/ЕЦБ

(Дело T-45/12)

(2012/С 98/40)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: K. Beal, Barrister и E. Jenkinson)

Ответник: Европейска централна банка

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— Да отмени публикуваното на 18 ноември 2011 г. от Европейската централна банка обявление на стандартите, доколкото с него се въвежда критерий за местонахождение, който трябва да се прилага за системите за клиринг посредством централни контрагенти; и

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага шест правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от това, че ответникът не бил компетентен да публикува обжалвания акт по принцип или без да използва законодателен инструмент, като регламент, приет или от Съвета, или от самата Европейска централна банка (наричана по-нататък „ЕЦБ“).

2. Второто правно основание е изведено от това, че с обжалвания акт de jure или de facto ще бъде наложено изискване за място на установяване на системите за клиринг посредством централни контрагенти, желаещи да извършват сделки по клиринг или плащане в евро, надвишаващи дневно определена сума. Обжалваният акт нарушава членове 48, 56 и/или член 63 ДФЕС, или само някои от тези членове, доколкото:

— Системите за клиринг посредством централни контрагенти, установени в неучастващи в еврозоната държави членки, подобно на Обединеното кралство, ще бъдат длъжни да преместят своите центрове за управление и контрол в държави членки, които участват в Евросистемата. Те също ще бъдат длъжни да учредят повторно юридически лица, които са признати по вътрешното право на друга държава членка;

— в случай, че подобни системи за клиринг посредством централни контрагенти не променят своето място на установяване, както се изисква, ще им бъде отказан достъп до финансовите пазари на държавите членки от Евросистемата, при същите условия като системите за клиринг на централните контрагенти, установени в тези страни, или по принцип;

- системите за клиринг посредством централни контрагенти, които не са местни лица, няма да имат право на улесненията, които предлагат ЕЦБ или националните централни банки (НЦБ) на Евросистемата при същите условия или по принцип; и
 - вследствие на това се ограничава или напълно забранява възможността на подобни системи за клиринг посредством централни контрагенти да предлагат услуги по клиринг и плащане в евро на потребители от Съюза.
3. Третото правно основание е изведено от това, че обжалваният акт нарушава членове 101 и/или 102 ДФЕС във връзка с член 106 ДФЕС и член 13 ДЕС, доколкото:
- с него действително се изисква всички клиринг сделки, които се извършват в евро и надвишават известно ниво, да се сключват от системите за клиринг посредством централните контрагенти, установени в държава членка от еврозоната;
 - с него действително се нарежда на НЦБ от евро зоната да не подхранват резервите в евро валута на системите за клиринг посредством централни контрагенти, установени в държави членки, които не са членове на еврозоната, ако те надвишават установените в това решение граници.
4. Четвъртото правно основание е изведено от това, че изискването системите за клиринг посредством централни контрагенти, установени в държави членки извън еврозоната, да приемат различна юридическа правосубектност и място на установяване е равнозначно на пряка или непряка дискриминация, основана на гражданството. С него се нарушава и общия принцип на ЕС на равенство, доколкото системите за клиринг посредством централни контрагенти, установени в различни държави членки, са предмет на различно третиране, което не е обективно обосновано.
5. Петото правно основание е изведено от това, че обжалваният акт нарушава членове II, XI, XVI и XVII от Общото споразумение по търговията с услуги (GATS) или само някои от тези членове.
6. Шестото правно основание е изведено от това, че без да поема доказателствената тежест във връзка с твърдението, че тези ограничения не са обосновани със съображения от обществен интерес (ЕЦБ е длъжна да обоснове своето мнение в полза на дерогация, ако такъв подход бъде възприет), Обединеното кралство твърди, че каквото и да е съображение от обществен ред, изтъкнато от ЕЦБ, няма да отговори на изискването за пропорционалност, доколкото съществуват по-малко ограничителни мерки за гарантиране на контрола на финансовите институции, които са установени в Съюза, но извън еврозоната.

Жалба, подадена на 1 февруари 2012 г. — Chrysamed Vertrieb/CXBP — Chrysal International (Chrysamed)

(Дело T-46/12)

(2012/C 98/41)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Chrysamed Vertrieb GmbH (Залцбург, Австрия)
(представител: T. Schneider, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Chrysal International BV (Наарден, Нидерландия)

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд

— да уважи жалбата, да отмени решението на апелативния състав от 22 ноември 2011 г. по преписка № R 0064/2011-1 и да отхвърли възражението, направено срещу заявката за регистрация като марка на Общността,

— да осъди CXBP, респ. другата страна в производството да заплати съдебните разноски съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят.

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „Chrysamed“ за стоки от клас 5 (заявка № 6 387 071).

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Chrysal International B.V.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: международна словна марка „CHRYSALE“ за стоки от класове 1, 5 и 31 (марка № 645 337), международна словна марка „CHRYSALE“ за стоки от клас 1 (марка № 144 634) и международна фигуративна марка „CHRYSALE“ за стоки от класове 1, 3, 5 и 31 (марка № 877 785).

Решение на отдела по споровете: уважава възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009, тъй като не е налице вероятност от объркване между конфликтните марки.

Жалба, подадена на 6 февруари 2012 г. — Western Digital и Western Digital Ireland/Комисия

(Дело T-60/12)

(2012/C 98/42)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Western Digital Corp. (Dover, Delaware, Съединени щати) и Western Digital Ireland, Ltd (Гранд Кайман, Кайманови острови) (представители: F. González Díaz, lawyer, R. Patel, Solicitor и P. Stuart, Barrister)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да разпреди на ответника да представи въпросниците, които е изпратил на трети лица по време на първия и втория етап от разследването му на предложеното придобиване на свързаната с твърди дискове дейност на Samsung Electronics Co. Ltd. от Seagate,
- да разпреди на ответника да предостави достъп до преписката си относно операцията Seagate/Samsung преди и след нотификацията, включително по-специално достъп до неупълномощен вариант на кореспонденцията и данните за осъществените контакти между Seagate, Samsung и Комисията до момента на нотификацията, и обменената в рамките на Комисията информация — както по дело Seagate/Samsung, така и по дело Western Digital Ireland/Viviti Technologies — за отдаването на предимство на двете операции,
- да отмени членове 2 и 3 от решението на Европейската комисия от 23 ноември 2011 г. по дело COMP/M.6203 — Western Digital Ireland/Viviti Technologies във връзка с производство по Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета ⁽¹⁾ и, ако е необходимо, да отмени член 1 от това решение, и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат четири правни основания.

1. В рамките на първото правно основание жалбоподателите твърдят, че обжалваното решение е опорочено поради установяването и/или прилагането на така нареченото „правило за отдаване на предимство“, тъй като:
 - Комисията няма правомощие да приема правило за отдаване на предимство въз основа на момента на нотификацията,
 - принципът за предимство е незаконосъобразен и в противоречие с общите принципи на справедливост и добра администрация,
 - Комисията е нарушила оправданите им правни очаквания, че операцията ще бъде преценена като концентрация „5—4“,

— преди нотификацията Комисията е изисквала прекалено много информация в нарушение на принципите на добра администрация, справедливост и недопускане на дискриминация, като по този начин в действителност е лишила жалбоподателите от възможността да нотифицират първи операцията.

2. В рамките на второто правно основание жалбоподателите твърдят, че обжалваното решение е опорочено поради обстоятелството, че те са били възпрепятствани да упражнят правото си на защита, тъй като:

— не им е и била предоставена възможност да оборват доводите, твърденията и презумпциите, посочени в обжалваното решение, но не и в изложението на възразенията,

— не им е и била предоставена възможност да анализират релевантните данни и информация, с които разполага Комисията.

3. В рамките на третото правно основание жалбоподателите твърдят, че в обжалваното решение ответникът е допуснал грешки при прилагане на правото и се е основал на доказателства, които не отговарят на фактите, не са достоверни, не обосновават направените от тях изводи и произтичат от грешки при прилагане на правото.

4. В рамките на четвъртото правно основание жалбоподателите твърдят, че с обжалваното решение се нарушава основен принцип на правото на ЕС, тъй като с него се налагат прекалено тежки принудителни мерки.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (ОВ L 24, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 201).

Жалба, подадена на 6 февруари 2012 г. — ABC-One/CXBP (SLIM BELLY)

(Дело T-61/12)

(2012/C 98/43)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: ABC-One Produktions- und Vertriebs GmbH (Villach St. Magdalen, Австрия) (представител: S. Merz, Rechtsanwältin)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд

- да отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 17 ноември 2011 г. по преписка № R 1077/2011-1 във връзка със заявката за регистрация на словния знак „SLIM BELLY“ като марка на Общността,

— да осъди ответника да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „SLIM BELLY“ (заявка № 8 576 811) за стоки и услуги от класове 28, 41 и 44.

Решение на проверителя: отхвърля заявката.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент № 207/2009, тъй като заявената марка имала отличителен характер и не била описателна, що се отнася до процесните стоки и услуги.

Жалба, подадена на 13 февруари 2012 г. — Oil Turbo Compressor/Съвет

(Дело T-63/12)

(2012/C 98/44)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Oil Turbo Compressor Co. (Private Joint Stock) (Техеран, Иран) (представител: адв. К. Kleinschmidt, Rechtsanwalt)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени Решение 2011/783/ОВППС на Съвета от 1 декември 2011 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран⁽¹⁾, доколкото този правен акт засяга жалбоподателя,

— да предприеме процесуално-организационни действия съгласно член 64 от Процедурния правилник на Общия съд, като задължи ответника да представи всички документи, свързани с обжалваното решение, доколкото се отнасят до жалбоподателя,

— да осъди ответника да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага по същество следните правни основания.

1. Първо правно основание: Очевидно погрешна преценка на фактите, на които се основава решението

В това отношение жалбоподателят посочва, че обжалваното решение се основава на погрешни факти. Това важи с особена сила за направеното от ответника в точка 48 от приложение I към обжалваното решение заключение, че жалбоподателят е свързан с посоченото от ЕС предприятие Sakhte Turbopomp va Kompressor (SATAK) (alias Turbo Compressor Manufacturer, TCMFG). Жалбоподателят не се занимавал нито пряко, нито непряко посредством дялово участие в друго предприятие с чувствителни по отношение на разпространението ядрени дейности или с разработването на системи за доставка на ядрено или друго оръжие. Поради това не били налице никакви обстоятелства, които да обосноват решението на ответника и свързаното с него накарняване на гарантираните с Хартата на основните права на Европейския съюз (Харта на основните права) основни права на жалбоподателя.

Във връзка с това жалбоподателят изтъква накарняване на гарантираната му в член 16 от Хартата на основните права свобода на стопанска инициатива, на гарантираното му в член 17 от Хартата на основните права право на ползване и на разпореждане със законно придобитото имущество в Европейския съюз, както и на уредените в членове 20 и 21 от Хартата на основните права правни принципи на равно третиране и на недопускане на дискриминация.

2. Второ правно основание: Нарушение на правото на жалбоподателя на справедлив процес и на ефективна правна закрила

В това отношение жалбоподателят посочва, че изложените в точка 48 от приложение I към обжалваното решение мотиви са общи и сами по себе си не могат да обосноват същественото накарняване на основни права. Ответникът не посочва нито фактите, нито доказателствата, с които явно разполага. На самия жалбоподател не са известни никакви факти и/или доказателства, които обосновават обжалваното решение.

3. Трето правно основание: Нарушение на принципа на пропорционалност

Според жалбоподателя обжалваното решение нарушава и принципа на пропорционалност, тъй като включването на жалбоподателя в приложение II към Решение 2010/413/ОВППС няма логическа връзка с целта на решението да попречи на чувствителни по отношение на разпространението ядрени дейности, на търговията с и/или на разработването на системи за доставка на ядрено оръжие или на други оръжейни системи от Ислямска република Иран. Ответникът не посочва, че изключването на жалбоподателя от търговския обмен с Европейския съюз е подходящо, и в частност най-малко ограничителното, средство за постигане на поставената цел. Жалбоподателят изтъква и, че ответникът явно не е направил преценка на същественото накарняване на основните права на жалбоподателя спрямо целта, която ответникът твърди, че преследва.

4. Четвърто правно основание: Нарушение на правото на изслушване

В тази връзка се посочва, че ответникът не е представил достатъчно основания за включването на жалбоподателя в списъка в приложение II към Решение 2010/413/ОВППС. Така той е нарушил своето задължение да посочи на жалбоподателя действителните и конкретни съображения, за които се твърди, че обосновават обжалваното решение. Обжалваното решение нито е връчено на жалбоподателя, нито е проведено изслушване. До този момент молбата на жалбоподателя за достъп до документите по спорната преписка не е била уважена.

(¹) Решение 2011/783/ОВППС на Съвета от 1 декември 2011 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 319, стр. 71).

Жалба, подадена на 15 февруари 2012 г. — Henkel и Henkel France/Комисия

(Дело T-64/12)

(2012/С 98/45)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Henkel AG & Co. KGaA (Дюселдорф, Германия) и Henkel France (Boulogne-Billancourt, Франция) (представители: R. Polley, T. Kuhn, F. Brunet и E. Paroche, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени решението на Европейската комисия от 7 декември 2011 г. по дело „COMP/39.579 — Детергенти за широка употреба“, с което ответникът отхвърля искането на жалбоподателите за предаване на документи, представени по дело COMP/39.579, на френския орган по конкуренцията във връзка с негово дело 09/0007F, отнасящо се до френския сектор на детергентите,
- да разпреди на ответника да допусне жалбоподателите да се позоват на исканите документи във висшето производство пред Апелативен съд, Париж, в което жалбоподателите оспорват решението на френския орган по конкуренцията от 8 декември 2011 г. (или в производството пред френския орган по конкуренцията, в случай че последният реши да възобнови делото),
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски, и
- да предприеме всякакви други мерки, каквито Общият съд счита за подходящи.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите изтъкват едно единствено правно основание, като твърдят, че ответникът незаконосъобразно е отхвърлил тяхното искане да предаде поисканите документи или да допусне жалбоподателите да използват посочените документи във френското производство, като така е нарушил тяхното основно право на защита, както и своите собствени задължения по член 4, параграф 3 ДЕС.

Общ съд

2012/C 98/36	Дело T-658/11: Жалба, подадена на 20 декември 2011 г. — Комисия/CXBП — Ten ewiv (TEN)	22
2012/C 98/37	Дело T-23/12: Жалба, подадена на 17 януари 2012 г. — МАФ/Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване	22
2012/C 98/38	Дело T-25/12: Жалба, подадена на 17 януари 2012 г. — 3M Pumps/CXBП — 3M (3M Pumps)	23
2012/C 98/39	Дело T-42/12: Жалба, подадена на 1 февруари 2012 г. — Bateni/Съвет	23
2012/C 98/40	Дело T-45/12: Жалба, подадена на 27 януари 2012 г. — Обединено кралство/ЕЦБ	24
2012/C 98/41	Дело T-46/12: Жалба, подадена на 1 февруари 2012 г. — Chrysamed Vertrieb/CXBП — Chrysal International (Chrysamed)	25
2012/C 98/42	Дело T-60/12: Жалба, подадена на 6 февруари 2012 г. — Western Digital и Western Digital Ireland/Комисия	26
2012/C 98/43	Дело T-61/12: Жалба, подадена на 6 февруари 2012 г. — ABC-One/CXBП (SLIM BELLY)	26
2012/C 98/44	Дело T-63/12: Жалба, подадена на 13 февруари 2012 г. — Oil Turbo Compressor/Съвет	27
2012/C 98/45	Дело T-64/12: Жалба, подадена на 15 февруари 2012 г. — Henkel и Henkel France/Комисия	28

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2012 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на DVD	на 22 официални езика на ЕС	1 310 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	840 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на DVD (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	100 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), DVD, едно издание на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език/езици в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в едно общо многоезиково DVD.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготовителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG